

நாரும் வீரும்

www

ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

8.35

1912

...

ඩො. වික්‍රමසිංහ,
මහලයකිනි,
පිදුමන, 17.04.2002.

UPPER PART OF THE

THE

நாடும் வீடும்

(கவியரங்கக் கவிதைகள்)

பாடியவர்:

யண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

வெளிப்பீடு:

புலிகளின் குரல்

வானொலி மன்றம்,

அக்கராயன்.

பதிப்புரை

பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களின் “நாடும் வீடும்” எனும் கவியரங்கக் கவிதைத் தொகுதியை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறோம். ஈழத்தில் வீடுதலைப் போராட்டம் மண்ணதிர விண்ணதிர நடைபெறும் ஒரு காலகட்டத்தில் மக்கள் மத்தியில் பாடி அரங்கேறிய இக்கவிதைகள் போரின்னமும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் நூலுருவிலும் மக்களைச் சென்றடைவது போராட்டத்தை வலுப்படுத்த உதவும். அத்தோடு இத்தொகுதியின் அரைவாசிக் கவிதைகள் எங்கள் புலிகளின் குரல் வானொலி மூலம் நாடெங்கும் ஒலித்தவை. அல்லாமலும் அக்கராயன் பிரதேசத்துக்கு, குறிப்பாக கந்தபுரத்துக்கு இன்று சொந்தப்பிள்ளை போலாகிவிட்ட பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்களுடன் உறவினர் போலப் பழகி மகிழும் இப்பிரதேச மக்களும், இப்பிரதேச வானொலி மன்றத்தினரும் பண்டிதர் அவர்களின் படைப்புகளைக் கௌரவித்து வெளியிடுவதில் முன்னுரிமை கொண்டவர்கள், கடப்பாடு உடையவர்கள் என்ற நிலைப்பாட்டில் எங்கள் வானொலி மன்றம் மேற்கொள்ளும் இவ்வெளியீட்டுப் பணியில் எங்கள் மக்கள் இந்நூலினை வாங்கிப் பங்களிப்பர், பயன்பெறுவர் என நம்புகிறோம். இந்நூல் வெளியீட்டில் இணைந்துழைக்கும் அனைவர்க்கும் குறிப்பாக முன்னுரை வழங்கிய கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள், அட்டை ஒவியர் பயஸ், நூலை அச்சிட்ட கந்தபுரம் கண்ணிலம் பதிப்பகத்தினர் ஆகியோருக்கும் எங்கள் மன்றம் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றது.

சு. தயாபரன்

அக்கராயன்
15-02-2001

தலைவர், புலிகளின் குரல்
வானொலி மன்றம்.

மரபுக் கவிதையின் சிகரத்தின் மீது ஒரு விடுதலைக் கவிஞன்

பகலெனில் மணியோசையெனவும்
இரவெனில் தவிலோசையெனவும்
இணுவில் கிராமமே இசைவடிவானது.

அங்கு ஏருழுமோசையிற் கூட ஒருலயயிருக்கும்.
நீரிறைக்கும் பொறிகூடச் சுருதி பிசகாது.
இராக்குருவிகள் அந்த ஊர்கடந்து போம்பொழுதில்
தாளத்துக்கிசைவாகத்தான் சங்கீதம் பாடும்.

"இணுவில் மஞ்சத்தடி" ஒரு ஞானமீடம்.
அஞ்ஞான ஒப்பனைகள் அழித்து
ஆசையணிகள் அகன்று போக
மெய்ஞ்ஞானம் சித்திக்கும் மேட்டுநிலம்.

இணுவில் உறங்காத திருவாசல்.
கருவாய் திறந்து பாவலன் பஞ்சாட்சரம்
கண்விழித்த மண்ணது.

பேரின்பவாழ்வின் பொறிகண்ட பொற்மீடம்.
ஐயாவின் இன்றைய தவக்கோலம் தான்
இணுவிலின் உண்மையான உயர்வடிவம்.

பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம்
வீழுதெறிந்து நிற்கும் கவிதாவிருட்சம்.

மரசின் வேரையும் புதிதின் தேவையுமுணர்ந்த
இரண்டு பொழுதுகள் புணரும் சந்தியாகாலம்.
கடலும், நதிகளும் கலக்கும் திரிவேணிசங்கமம்.
கிளைகள் பூப்பதையும் காய்ப்பதையும் பார்த்து
பூரிப்படையும் மூலவேர்.

ஜீவிதத்தின் சுமைகள் குறைத்த தேவீ உபாசகர்.
ஆணாக வந்துறையும் ஆண்டாள்.

இறைவனை மானுடத்தின் ஒளியாக
விடுதலையின் வடிவாக ஆராதிப்பவர்.
கவிதை உணர்வின் மொழி.
ஆன்மாவின் நாயியிலெழும்
நாத சொருபம்.

வார்த்தைகளால் வடிவமைத்து
கவிஞன் குடியிருக்கும் கர்ப்பக்கிரகம்.
உடுக்கின் ஒலிபோலும் கவிதை உருவேற்றும்
நல்ல கவியெனில் அது நரம்பினில் நடமிடும்.
உதாரணத்துக்கு ஒன்றுரைப்பேன்.
மழைதூவும் பொழுதைக் கவியாக்கும்போதில்
நல்லகவிஞனுக்குச் சாரலடிக்கும்
தன்னைமறந்து தலைதுவட்டிக் கொள்வான்.
வெய்யிலைக் கவிஞன் விருத்தமாக்கும் போது
அந்தக் கவிஞனை அக்கினியே பற்றிக்கொள்கிறது.
கவிதை அறிவின் களத்தில் காலெடுத்து
உணர்வின் ஆடைதரித்து உலாப்போகிறது.
உயிர்ப்பொருளாய் கவிதை சுவாசிக்கும்.
படிமப்பொருளாய் எம் பக்கத்திருக்கும்.
வாயெடுத்துப் படிக்கப் படிக்க
கவிதை தன்வாசல்களைத் திறந்து கொள்ளும்.
உயிருள்ள கவிதைக்குள்ளே
எழுதியவன் திரவமாகக் கரைந்துறைவான்.
கவிதை வெறும் கண்ணிற்செரியும் காட்சியல்ல.
உணர்வால் உறவாடக்கூடிய உயிர்.
எழுதிய கவிஞன்
எழுதிய பொழுதுகளில்
இருந்த நிலையில் வாசகன் பொருந்தும் போதே
எந்தக் கவிதையும் வசமாகிறது.
இல்லையெனில் அது பிசகாகிறது.
பண்டிதரய்யா மரபுக்கு மாலையிட்டவர்.
எதுகையையும் மோனையையும் வதுவை செய்தவர்.

இலக்கணம் மீறா இயல்புடன்
இவர் பாடித்தந்தவை பல்லாயிரம்.

கந்தனுக்கும், கண்ணனுக்கும்
இவர் சூடிக்கொடுத்தவை நூறாயிரம்.

கவியரங்குகளில் இவரென் காதலர்.

அரங்குகளில் இவருக்குச் செவிகொடுத்தே
நான் உருகிப் போனவன்.

உருகிப் போனாலும்

இவரின் களிதொட்டே நான் பெருகிப்போனவன்.

அங்கதச் சுவையான இவரின் மந்திரக்கவிகளில்
சந்தனம் மணக்கும்.

சபை மெய்ம்மறந்து கிடக்கும்.

அரங்குகளில் கேட்போர் கிறுகிறுக்க
இந்தப்புயல் கிளம்பும்.

கூத்துமுடிந்து புயல் குந்தும் போது
குதுகலத்தால் கூரை பறக்கும்.

உள்ளே உள்ளவைற்றுக்கு உயிருள்ள சாட்சியாய்
அதிகமான அரங்குகளில் நானே அருகிருந்தேன்.

மரபுக்கவிதையின் மகாரதரான

இந்தத் துரோணருக்கு

அர்ச்சுணர்கள் அதிகம்.

ஏகலைவர்கள் ஏராளம்.

ஆயினும் கட்டைவிரல்கேளாத கவிக்குரு.

தாடிவளர்க்கும் இந்தத் "தங்கத்தாத்தா" வுடன்
கூடியிருப்பது குதுகலம்.

விடுதலை இவரின் குருதி

விடுதலை இவரின் சுவாசம்

விடுதலை இவரின் ஜீவிதம்

அனந்தசயனைபுப் பூக்கொண்டும்

அங்கயற் கண்ணியைப் பரக்கொண்டும்

தொழுதரற்றும் தொண்டரீவர்.

நீழல் விரித்துள்ள இந்த நெடிதாலவிருட்சம்
விதையாய்க் கிடந்த போதும்
வேர்கொண்டு விசாலித்த போதும்
கிளைவிரித்து நீழல் பரத்திய போதும்
வீழுதெறிந்து வியாபகமான போதும்
ஈழவிடுதலையையே இந்த ஆலமரம் பாடியது.

மண்மீது இவர்கொண்ட காதல்
கட்டிய பெண்மீதிலும் பெரிது.

போராடி வீழும் ஒவ்வொரு பூக்களையும்
இவர் வாரியெடுத்து வார்த்தைகளில் துயிலவைப்பார்.
தாயின் பரிவோடு தாலாட்டுப் பாட்டிசைப்பார்.

மண்விட்டகலாத மலைபோல

எங்களது கண்விட்டகலாத கவிஞரீவர்.

ஆணையிறவின் கதவுகள் அகலத்திறந்த போது
சந்தத் தமிழெடுத்துத் தாளாத மகிழ்வினிலே
இந்தக்குயிலிருந்து எத்தனையோ பாடியது.

சந்தோஷ இறக்கைகட்டியெழுந்தது இந்தச் சக்கரவாகம்.
விருதுகளாலும், பதவிகளாலும் விலைபேசமுடியாத
பொருதுகள்ப் புரவியிது.

கவசமணிந்த கவிஞர்களுக்கு கைகாட்டி,

ஆணைக்குள் நிலவடக்கும் அபிராமிப்பட்டர்.

அரங்கக் கவிதைகளின் அடிவேர் புரிந்து
உரக்கப்படிக்கும் போதே அதன் உயரம் தெரியும்.

வாய்விட்டு வார்த்தைகளை உச்சரிக்கும் போதே
தாய்மொழியின் சங்கதிகள் தெரியும்.

உள்ளேயுள்ளன வெறும் ஒய்யாரமானவையல்ல
ஐயா வில்லிற்பூட்டிய விரிய அம்புகள்!

போரைப்பாடி ஜெயம் கொண்ட பலர்

பேரையும், புகழையும் தேடிப் போய்விட்டனர்.

ஆயினு மென்னை?

வெந்து தணிந்ததா எம்காடு?
 அடிநீர் வற்றி வரண்டுபோனதா இரணைமடு?
 நேற்றுத்தான் நாற்றுப் போட்டோம்.
 நிழிர்ந்துளது பயிர்,
 பூத்துக்குலுங்கிறது எம் பூவணம்.
 புதிதாய் உழுதுவிதைத்த வயல்களில்
 கதிர்கக்கி நிற்கிறது பயிர்
 ஐயா அதே சிரிப்புடன்
 வரம்பினில் உயர்ந்து நிற்கின்றார்.
 காலம் எத்தனைபேரைக் கழித்தது.
 காலம் எத்தனை பேரின் கைபிடித்தது.
 உண்மை ஒளிரும்
 உண்மை நிழிரும்
 உண்மை காலத்தைக் கடந்து நடக்கும்.
 பாரதியின் கவிதை படிக்கப்பட்டதல்ல
 பாடப்பட்டது.
 ஊரெங்கும் போர்ப்பாட்டாய் உலாவந்தது.
 பண்டிதரய்யாவும்
 பாடும் கவிதைகளுக்கே பால்வார்ப்பவர்.
 இன்றும் இவை பாடப்படுகின்றன.
 நாளையும் எல்லாநாவுகளும் பாடும்.
 நீர் தந்த நன்றிக்கு
 வேரடியில் விழுந்து விழுது வணங்குகிறது.

அன்புடன்

புதுவை இரத்தினதுரை

புத்தூர் கிழக்கு,
 புத்தூர்.
 01-03-2001

ஒரு மாணவ நெஞ்சின் வாழ்த்து

யாழ்ப்பாணம் பெற்ற
பாப்பாடும் பரம்பரையின் வாரிசு - கவி
யாப்போடு இணைந்த கவிபாடும் வல்லோன் - வெறும்
கூப்பாடு இன்றி அறுசுவைச்
சாப்பாடு போன்று உளம் நிறைய - கவி படைப்போன்
வீண் முட்டும் புகழும்
மண் மதிக்கும் வீருதுமுள்ளோன்..
கம்பன் கழகக் கவி'யரங்கில் 'பஞ்சர்' ஐயா
பாடுகிறார் என்றறிந்தால்
ஊர் முழுக்கப் படையெடுக்கும் - எப்போது
பாடுவார் அவர்? என்று வினா தொடுக்கும்.
பிஞ்சுகளும், குஞ்சுகளும்
பஞ்சர் ஐயா பாடுங்கவியில் களிக்கும்.
கையொலியும், சீழ்க்கையொலியும் வானடையும்!
வயிறு குலுங்கிப் புண்ணாகும்! பள்ளியிலே
பண்டிதரின் பாடமென்றால் - கண்கள்
வகுப்பறையின் வாசல் நூடும்.
வெண் தாடி சுமந்தவராய்
விறு வீரென்று நடந்து வருடி
கண்ணாடி அணிந்த முகம்! காணக்கண் பலவேண்டும்!
பொன்னான தயிழாசான்!
அன்போடும், பண்போடும் அரவணைக்கும் இனிய உளம்!
தென்றலாய் வீசி - எங்கும்
அன்பான வார்த்தை பேசி - எமை
மண் மதிக்கும் நிலைக்காக்கி
அன்பு வழியாண்ட வெண்மதியே!
வாழ்க பல்லாண்டு! வாழ்க தயிழாண்டு!

ந. முகுந்தன்

யாழ். இந்து, கிளி மத்திய கல்லூரி

நூலாசிரியன்

நுவல்வன...

ஈழ விடுதலைப் போர் அண்மை நாட்களில் மூன்று பெரும் முன்னேற்றப் படிகளைத் தாண்டியுள்ளது.

இம் மண்ணின் அடிநாள் உரித்தாளிகள் தமிழராகிய நாமேதான் என்ற உண்மையை நம்மினம் வரலாற்றுத் தெளிவோடு முழுமையாக விளங்கி ஏற்றுக்கொண்டு நிரீர்ந்து நிற்பது அவற்றுள் ஒன்று.

சிங்கள இனத்தை, அது நாம் பணிந்து நடந்தால் எங்கள் உரிமைகளை வழங்கும் என்று நம்மிச் சிங்கள அரசுக்கு நல்லபிள்ளைகளாக நடந்த தமிழர் ஒருபகுதியினரும் இன்று; சிங்கள இனம் மனமுவந்து எமக்கு எந்த உரிமையையும் வழங்கப்போவதில்லை; எம்மைத் துடைத்தழித்துவிடும் வெறிதான் அவர்களுக்கிருக்கிறது; போராடித்தான் எம்மை நாம் பாதுகாக்கவும் - உரிமைகளை மீட்கவும் முடியும் என்ற உண்மைகளை விளங்கிக் கொண்டுள்ளனர்; தாமும் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் விசுவாசிகளாகத் தமிழீழப் பல்கலைக் கழகச் சமூகங்களும் 10 தமிழ்க் கட்சிகளும் இங்கு விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பகிரங்கமாக ஒத்துழைக்க, தமிழினம் ஒரே குரலில் உரிமைக்குரல் எழுப்புவது அடுத்தவகை முன்னேற்றம்.

ஆயுதத்தில் தங்கிநிற்கும் பயங்கரவாதம் வைரித்துக் கிடப்பது பௌத்த சிங்களவர்களிடம்தான் என்பதை உலக நாடுகளும் உணர்ந்துகொள்ளும் வகையில் அவர்களின் சமாதான முகமூடி கிழித்தெறியப்பட்டுள்ளமை மூன்றாவது முன்னேற்றம்.

ஈழ வீடுகலையின் அடித்தளமாக அமைந்துள்ள இவ்வெற்றிகள் எட்டப்படுவதற்கு, தமிழர் தவந்தந்த தனிப் பெருந் தலைவனின் அற்புதத் தலைமையும், நாம் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகக் கொடுத்துவரும் பிள்ளைப் பலிகளும் இத்தீவின் உண்மை வரலாற்றை உரத்த குரலில் துணிந்து பேசிவரும், சிறுமைகண்டு - தமிழர் ஈன நிலைகண்டு பொங்கும் அறநெஞ்சர்களின் கனல்கக்கும் கலை, இலக்கியப் படைப்புகளும் தான் காரணங்கள்.

எனது இக்கவிதைகளோவெனில் எழுபதுகளி லிருந்து இன்றுவரை நாட்டில் நிலவிவரும் அரசியல்-சமூக சூழ்நிலைகள் தரும் மனத்தாக்கங்களின் வெறும் வெளிப்பாடுகளே.

ஆயினும் இவை புலிகளின் குரல் வானொலி மூலமும் அரங்குகளிலும் ஒலிக்கக்கேட்ட புலிகளின் குரல் பொறுப் பாளர் திரு. தமிழன்பன் அவர்களும், இக்கவிதைகளை நூலாக வெளியிடும்படி என்னை ஊக்கி வந்ததாலும், அக்கரையன் - கந்தபுரம் மக்கள் எடுத்த முயற்சியாலும் இப்பிரதேச வானொலி மன்றம் இத்தொகுதியை வெளியிடுகிறது. புலிகளின் குரல் ஆவணப் பகுதியின் க.வே.மகாலிங்கம் சி. அபராஜிதன், ச. சுரேஷ்குமார் ஆகியோர் இக்கவிதைகளைத் தேடிப் பிரதிகள் செய்து தந்தனர். கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் முன்னுரை வழங்கியதோடு அட்டைப்பட வடிவமைப் பைச் செய்தும் தந்தார். ஓஷியர் பயஸ் அட்டைப் படம் வரைந்து தந்தார். கந்தபுரம் கன்னிநிலம் பதிப்பகத்தினர் இந்நூலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்தனர். இவர்கள் அனை வருக்கும், வாழ்த்தும் மாணவன் ந. முகுந்தனுக்கும் என் னன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

கரும்புலித் தெய்விகம்

இன்பம் நாடல் உயிர்கள் இயல்பு
என்பர்! எனினும், சாத்த
துன்பம் ஏற்க அறத்திற் காகத்
துணிந்தோர் கரும்புலிகள்!
சீவன் முத்தர் சீவன் நீங்கும்
தினத்தை முன்னுரைப்பார்!
சீவன் முத்தர் இவரும் நிமிடம்
செப்பிச் சிதறிடுவார்!
பெற்றோர் தங்கள் உயிருக் குயிராம்
பிள்ளை உயிர்போனால்
வெற்றுச் சடலம் எனினும் பெறவே
வேகும் மனம் துடிப்பார்!
உயிரை அன்றி உடலைக் கூட
உருப்படி யாய்க்காணாத்
துயரைப் பெற்றோர்க் கீந்தார் இந்தத்
துளங்காகக் கரும்புலிகள்!
குண்டைக் கட்டிக் கொண்டே பாயும்
குண்டோ கரும்புலிதான்!
குண்டைப் பெற்றேன் என்றோ அன்னை
கொஞ்சிட் டாளன்று?
நுளம்பு கடித்த தென்றால் அன்று
நொந்த தாய் நெஞ்சம்
முழங்கிச் சிதறி முடிந்த மகவை
முத்த மிட ஏங்கும்!
கருகும் சிதறுங் கரிய புலியின்
கருணைத் தற்கொடையை
கரிய நரிகள் காட்டிக் கொடுக்குங்
சுயமை கொடி தந்தோ!
எண்ணிப்பார்க்க இயலாக் கொள்கை
இறுக்கம் என்னென்போம்
எண்ணிப்பார்க்க இயலாப் பிறர்க்காம்
ஈகம் என்னென்போம்!

எண்ணிப் பார்க்க இயலா ஈழப்
 பற்றை என்னென்போம்
 எண்ணிப் பார்க்க இயலா உறுதி
 ஏற்றம் என்னென்போம்!
 அம்மா அப்பா தம்பி தங்கை
 அதிர்வர் எனத்தெரிந்தும்
 விம்மா விலகா இதயம் இறுக்கி
 விரும்பிச் சாகின்றார்!
 கொள்ளி மகற்குத் தந்தை வைத்துக்
 குழறும் நிலைகொடுமை
 கொள்ளிக் கிடமே இல்லா இச்சா.
 கொடிதில் கொடிதம்மா!
 ஆயிரம் சாவில் ஆயிரம் நாளில்
 அமைக்கும் வெற்றியினை
 போயொரு நொடியில் புரிந்த கரிய
 புலிமறம் பெரிதன்றோ?
 சும்மா தவமா? தவங்கள் கோடி
 தொடர்ந்தும் எட்டாத
 அம்மா வீர சொர்க்கம் அடைந்தார்
 ஆம்! நம் கரும்புலிகள்!
 தரையில் பகைவன் கோட்டை புக்குத்
 தன்னுயிர் விலையாக்கி
 பெரிய சேதம் எதிரிக் காக்கி
 மிஞ்சாப் பெருமுனிவன்!
 பகைவன் யுத்தக் கப்பல் நோக்கிப்
 படகில் விரைந்தோடி
 வகையாய்த் துகளாய் அடித்துச் சிதறும்
 வைரம் கரும்புலிதான்!
 காற்றில் மண்ணில் நீரில் சீயில்
 கணத்தில் கலந்தவனால்
 சாற்றக் கேட்டேன் தமிழீழம் நம்
 தனிநா டெனக் காற்றும்!

தமிழே! தமிழா!

இரண்டா யிரமாண்டின் முன்பிருந்தே எந்தமிழர்
 திரண்ட புகழ்வாழ்வைச் செப்பிநிற்கும் செந்தமிழே!
 வள்ளிக் கிழங்குண்டு மலைத்தேன் தெளிவருந்தி
 குள்ளக் குறும்பலாவின் கொழுங்கனிச் சுளைசுவைத்து
 தினைப்புனங் காத்துச் செப்புங் குறிசொல்லி
 மனங்களித்து வாழ்ந்த மலைத்தமிழர் கதைசொன்னாய்!
 சேற்று வயல்வெளியில் சேர்ந்துமுது வேலைசெய்து
 ஆற்றங் கரைமருதின் அடியில் அமர்ந்தொன்றாய்
 பிஞ்சுமாங் காய்கடித்துப் பெருஞ்சாடிக் கள்ளருந்தி
 நெஞ்சங் களித்தவயல் நிலமக்கள் கதைசொன்னாய்!
 வலையெடுத்துப் படகு கட்டு மரமேறிச் சாமத்தில்
 அலையடிக்கும் ஆழிக்குள் அள்ளிவந்த மீன்களினை
 கருவாடு செய்து வெயிற் கடற்கரையின் வெண்மணலில்
 பரவிவைத்துக் காத்திருக்கும் பரதவர்தம் கதைசொன்னாய்!
 காட்டுமரப் புல்வெளியில் சட்டிக்குடி சையுறைந்து
 ஆட்டுமந்தை மாட்டுமந்தை ஆர்வஇசை யுடன் மேய்த்து
 மோர்விற்று நெய்விற்று முத்தரிசி வாங்கிவந்து
 சேர்கின்ற முல்லைநில ஆயர்குடித் திருசொன்னாய்!
 பொட்டல்மணல் வெளிகளிலே போவோர்தம் பொருள்பண்டம்
 தட்டிப்பறித் துண்ணவைத்த தள்ளாநீள் வரட்சியினால்
 பட்டதுயர் வாழ்வின் பாலைவெளிப் பாட்டிசைத்தாய்!

அன்னைப் பழந்தமிழே அருள்நெறிகள் பிற்காலம்
 பின்னிமின்னி ஓங்குகதை பேசுபல நூல்தந்தாய்
 ஆன்மீகச் சுவைமகிழ்வில் அருந்தமிழர் மனந்தோய்ந்து
 மேன்மைமிக வாழ்ந்தபல மெய்சிலிர்க்குங் கதைசொன்னாய்
 வித்தைபல வோங்கி, இந்த மேதினியே கொண்டாடும்
 தத்துவங்கள் ஆய்ந்தீந்த சங்கதியே அண்மைவரை
 பேசிவந்த பண்டைப் பெருமொழியே நந்தமிழே
 மூசுமிசை நடம்சிற்ப மொய்ம்பீந்த முத்தமிழே!
 தமிழர்தம் வரலாற்றில் தழைத்தனவோ அண்மைவரை

அமுதக் கதைகள்! ஆம்! அவையே உன் இலக்கியங்கள்!
 தலை நிமிர்ந்து வாழ்ந்ததமிழ்ச் சந்ததியின் சான்றவைகள்!
 தலை குனிந்து மற்றவர்க்குத் தலைவணங்கி வாழ்கின்றான்
 இன்றைத் தமிழன்கண் ணிழந்ததலை முறையானான்!
 பன்றிகளாய் உலகத்துப் பலநாட்டில் கொத்தடிமைச்
 சேற்றில் புரள்கின்றான்! சீரழிந்த தோர்வாழ்வின்
 நாற்றந்தான் இன்றுவரும் நம்நூல்க ளில்மணக்கும்!

படைநடத்தி நாடாண்ட பழந்தமிழர் கூட்டமின்று
 கடைநடத்திக் கஞ்சியுண்ணக் கண்டி, காலி ஓடுகின்றோம்!
 நாம்தாம் சமக்கின்றோம் நம்மனைவி மக்களினை!
 நாம் பெற்ற அத்தனைக்கும் நாமேதீன் போடுகிறோம்!
 என்றமடைத் தனத்தாலே இரண்டுபிள்ளை பெற்றதுமே
 வென்றிடுவோம் இறையையென்று வெட்டுகளில் இறங்குகிறோம்!
 தேவதைக்குப் பிரீதிசெய்து சித்தடைந்த சாதி இன்று
 செய்வதைக்கும் பிரீதிதின்று தேய்ந்தடிமை ஆகிட்டோம்!

சொறியும் வரையினித்துச் சொறிந்தபின்னர் எரிவெடுக்கும்
 சிறுமைச் சுகங்கள் சேற்றில் புரள்கின்றோம்!

பதவியா போனாலும் பவிசான அரசாங்கப்
 பதவிதான் வேண்டுமெனும் பதர்ப்பண்பில் ஊறிட்டோம்!
 ஈரப் பெரியகுளம் என்னஎம் தாய்பாரின்
 ஈரற் குலைதமையும் ஈவோம் தொழில் தேட!
 செந்தமிழர்க் கேயுரிய சிறப்பான பண்புகளைச்
 சந்தடி யில்லாமற் சாகடித்து வருகின்றோம்!
 கொண்டைகட்டி அப்பாவைக் கொண்டைவெட்டச் சொல்லி

யின்று

சண்டையிட்டு வெட்டுவிக்கும் தம்பிகளோ தாம்மட்டும்
 கொண்டைகட்டும் வகையினிலே கூட்டிமுடி வளர்க்கின்றார்!
 அண்டையயல் ஊர்களிலே அஞ்சாமற் கொள்ளையிட்டு
 பெல்பொட்டம் மேல்நாட்டுப் பெரியவிலை உடையணிந்து
 செல்வந்தர் சடங்குகளில் சீமான்கள் போல்வெருண்டு
 சப்பாத்துக் காலாலே சரக்கரைத்துக் கூத்தாடும்
 பொப்பாட்டம் ஆடுகிறார்! போலிகளாய்த் தலைகுனிந்தோம்!

அடிமறைக்கும் பாவாடை அன்றெல்லாம் அழகியரின்
 நடைமறைக்கும்! மெல்லமெல்ல நாளடைவில் மேலேறி
 தொடை மறைத்துப் பின்னர் துணிந்தின்னும் மேலேறி
 இடைமறைப்ப தின்றோ! இலக்கியமின் றிவைகளுமே!

தலைகுனிந்த இனமாகத் தமிழினம் தாழுகின்ற
நிலைமைக்கிவ் விளசுகளும் நிற்பதுபோல் காரணமாய்
முதிர்ந்தவரும் தொடங்கியின்று முன்னின்று கெடுக்கின்றார்!
மதுவென்ற நஞ்சுண்டு வனவிலங்காய் வாழுகிறார்!

சாதா ரணமனிதர் தம்முழல் மட்டும்தான்
ஆதார மானதன்று அழியத் தமிழனிங்கு!
காட்டிக் கொடுத்தான் அக் காலத்துஅப் பாமுதலி!
காட்டிக் கொடுக்கும் இக் காலஅப் பாமுதலி
நாட்டிற் சிலையமைத்தான் நல்லூரிற் சங்கிலிக்கு!

தாழ்ந்த தலை நிமிர...!

வீரங் கெட்டு வெளிமயக்கில் மூழ்கிமன
 ஈரம் வற்றி இனப்பற்று மேசெத்து
 நீதிதான் வெல்லும் அந்த நிச்சயமும் நம்பாமல்
 சாதி சமயச் சண்டைகளால் சிதறுண்டும்
 ஆளுக் கொருநீதி ஆளுக்கோர் கொள்கையென
 பாழுற் றழிந்து ‘‘பறதெமனூ’’ ஆகிய நாம்
 தாழ்ந்த தலைநிமிர்ந்து தரணியிலே தழைத்தோங்கி
 வாழ்ந்து வளங்கொழிக்க வழியென்ன சிந்திப்போம்!
 எண்ணம் பேச்சோ டியற்றும் செயலெல்லாம்
 புண்ணியங்க ளாய்நல்ல புனிதம் ஒளிர்ட்டும்!
 கூத்த மனத்தாலே சுடரிறையை வழிபட்டுப்
 பத்தியுடன் முயன்றாற் பழையநிலை தந்திடுவான்!
 நிலைகுலைந்து மானம் நீறாகும் நிலைமாறித்
 தலைநிமிர்ந்த வாழ்வு சமைக்கின்ற ஆண்மை வரும்!
 தர்மந்தான் தரணியிலே சகித்துநின்று வெல்கிறது!
 மர்மம் இதை அறியாத மடைமை அகற்றிடுவோம்!
 பாண்டவரின் பங்கைப் பகிர்ந்தளிக்கும் படியன்பாய்
 வேண்டியதைக் கேளா வெறியன் சுயோதனனின்
 பென்னம் பெரும்படையை - பேரரசை வீழ்த்துதற்குச்
 சின்னஞ் சிறுபடையைத் திறமையுறக் கையாண்ட
 அறத்தின் வலிமையினை அறுதியிட்டு நம்பிடுவோம்!
 சிறுத்த இனம் வெற்றியினைச் சேர்ந்திடுமோ என அஞ்சோம்
 நீதி துணைநின்றால் நியாயம் துணைநின்றால்
 ஏதும் ஒரு போர்க்கருவி இல்லாதே ஓர்படையை
 மோதி அழித்திடலாம்! முனிபேய்கள் போன்ற நரிச்
 சாதியினர் கொடுமைகளைச் சாய்த்தே நிமிர்ந்திடலாம்!

சங்கம் தனிலமர்ந்து தமிழ்கேட்ட திருமுருகன்
 தங்கத் தமிழ்காக்கும் சண்டையிலே நாமிறங்கில்
 நிச்சயம் வேலேந்தி நிற்பானெம் தளபதியாய்!
 கொச்சை மொழியாளர் கொட்டம் தனையொழிப்பான்!

ஒப்பந்தங் கிழித்தெறிந்த உலுத்தன் ஒரு தேசபிதா!
 ஒப்பந்தஞ் செய்து அதனை ஒளித்தான் ஓர் தேசபிதா!
 இப்படியாம் தீயினத்தை இனிமேலும் நம்புவமேல்
 கொப்பொடியும் போதுங் குதிக்காக் குரங்காவோம்!

அங்கியினைக் களைந்தெறிந்தும் ஆயுதங்கள் ஏந்திடுவேன்
 சிங்களத் தீவாக இத்தீவை மாற்ற எனும்
 மங்கள தேரோக்கள் மலிமூர்க்கச் சாதியினால்
 எங்களினம் மிகவிரைவில் எஞ்சாமல் அழிந்துவிடும்!
 இவர்களுக்கா சாத்வீகம்? இவர்க்காசத் யாக்கிரகம்?
 குவிக்காமல் கோடிவகை ஆயுதங்கள் தூங்கில் நாம்
 சவக்காலை, கல்லறைக்கும் தகுதியிலாச் சவங்கள் தாம்!
 நாடாள வருகின்ற நாயக்கா மாரெல்லாம்
 பாடாக நம்மினத்தைப் படுத்தத்தான் வருகின்றார்!
 தமிழ்மண்ணைப் பறித்தெடுத்துத் தமதாக்கி வருகின்றார்!
 தமிழன்னை சமுத்தினிலே தடமிறுக்கி வருகின்றார்!
 ஆண்டார்க ளாயென்றும் அழித்தெம்மைத் தமக்கடிமை
 பூண்டார்க ளாக்கப் புரிகின்றார் சதிபலவாய்!
 பொறுத்தோம்! இனிப்போதும் பொங்கியெழுந்தே கொடுங்கோல்
 முறிப்போம்! தனிநாடு முழுஉரிமை யோடமைப்போம்!
 இருவேறு சிங்களங்கள் இணக்கமுடன் ஒற்றுமையாய்
 ஒரு குகையில் வாழுமெனல் ஒருபோதும் பொருந்தாது!
 பெருந்தன்மை யோடும் அயற் பிழைதாங்கி வாழும் நம்
 அரும்பண்பை அஞ்சும் அடையாள மாய் நினைத்த
 திமிர்நெஞ்ச ரோடினும் சேர்ந்தருகி அழியாமல்
 சமர்செய்தும் இங்கே ஓர் தனிநாடு கண்டிடுவோம்!
 சிங்கத் தமிழிளைஞர் தீரத்தால் இங்குமொரு
 வங்கம் பிறக்கும் நாள் வரட்டும் மிகவிரைவில்!

யிருகந்தான் பாட்டன் வேங்கேற்காப் பெண்பாட்டி
 திருடன் பேரனது திருக்கூட்டம் நாமென்று
 கிட்டடியிற் கூடக் கேவலமாய்ப் படுகொலைகள்
 திட்டமிட்ட கலவரங்கள் செய்துலகுக் கறிவித்தார்
 இனியொருகால் இவர்கள் இதயந் திருந்துமெனத்
 திணையளவும் நம்பல் தீங்கிற்கு வித்தாகும்!
 கடல் வற்றும் ஓர்நாள் கணக்கின்றி மீன்கிடைக்கும்
 பிடித்துண்பேன் எனநம்பிப் பேய்க்கொக்கு காத்திருந்து

செத்தகதை யாகிவிடும் திருந்திடுவோம் இன்றைக்கே
யுத்தவழி ஒன்றேதான் உதவுமென நம்பிடுவோம்!
தமிழ்பழித்த ஆரியர்கள் தமை, கனக விசயரினை
திமிரடக்கி இமயம் நின்று தெய்விகக் கண்ணகிக்குச்
சிலையமைக்கத் தலைகளிலே திரள்கல் சுமப்பித்த
வலிமைமிகு பேரினமாய் மறுபடியும் நிமிர்ந்திடுவோம்!

அமெரிக்கர் வழங்கிவந்த அரியபல ஆயுதங்கள்
சமருக்காய் அவர்விடுத்த சண்டாளப் பெரும்படைகள்
துணைகொண்டு தென்வியட்நாம் சூழ்ச்சி அரசாங்கம்
துணிவோடு போரிட்டும் தோற்றதடா அறத்தின்முன்!
படைகுறைந்த, வெளிநாட்டுப் பக்கபலப் படைகளிலா
வடவியட்நாம் ஈட்டியது மானச் சுதந்திரத்தை!
புல்லையுந் தின்றுதின்று போராடி வென்றிட்ட
வெல்லுபுகழ் வடவியட்நாம் வீரர்புகழ் சிந்திப்போம்!
ஓவ்வோர் குடிமகனும் யுத்தமுறை பலகற்று
ஓவ்வாப் பகைவர்தம் உலகைக் கலக்குகின்ற
இருபத்து நான்கிலட்சம் இஸ்ரே லியர்தம்மை
கருத்தோடு சிந்திப்போம் கனலாய் எழுந்திடுவோம்!
அதர்மம் அழிப்பதனை, அறத்தைநிலை நாட்டுவதை
முதன்மை இலக்காக்கி மூழ்குதமிழ்த் தாயுயிரை
ஈழத்தில் மீட்பதனை இழந்ததமிழ் அரசைப் பூ
கோளத்தில் நாட்டுதலை துணைக்குறியாய்க் கொண்டெழு
வோம்!

நகையாடிடத் தாழ்ந்தான்

கூம்பு மாமலைச் சாரலை வெட்டிக்
குன்று பாறைகள் தாக்கி உடைத்து
பாம்பு போல் வளைந் தோடிடும் பாதை
பண்ணி வைத்தவன் எங்கள் தமிழன்!

வண்டி யோடிடப் பாதைகள் செய்து
மண்ணை வாழ்ந்திட வைத்தவன் ஏனோ
கொண்ட வாழ்வெனும் பாதையில் மட்டும்
குழிகள் குன்றுகள் போக்க மறந்தான்!

பேயு லாவிய சாரலிற் காட்டை
பெருமுழைப்பின் விளைவெனக் கோப்பி
தேயிலை றப்பர்த் தோட்டங்க ளாக்கிச்
செல்வமீந்தவன் எங்கள் தமிழன்!

நாட்டினிற் பொருட் பாதைகள் தோன்ற
நானுந் தன்னை அழிப்பவன் ஏனோ
வீட்டி நிற்பசி தாண்டவ மாட
வீணரும் நகை யாடிடத் தாழ்ந்தான்!

மறப்புலி மாவீரர்

மாவீரர் மறப்புலிகள் மரணித்தே உயிர்களினால்
பாவாரப் பரணியொன்று படைக்கின்றோர் ஈழத்தில்!
பட்டின்மேல் பட்டாகப் பழந்தமிழாள் கட்டுண்டாள்!
கட்டிறுக்கக் கட்டிறுக்கக் காலுயிராய்ச் சாகின்றாள்
நாவீரம் பேசியவர் நாடாளு மன்றத்தில்
தேவாரம் திருச்சண்ணம் தானவட்குத் தீட்டிட்டார்!
மண்பிடிக்கும் குடியேற்றம் மயக்குமொழிக் கருத்தடைகள்
மண்ணடித்தெம் கல்வியினை மழுங்கடிக்கும் தரப்படுத்தல்
தமிழன் பொருளாதர்ரம் தனையழிக்குங் கலவரங்கள்
தமிழினத்துள் மதச்சண்டை குழுச்சண்டை வாலுருவல்
எனநூறு சூழ்ச்சிகளால் எமையழித்து வந்தவர்கள்
இனியுந்தான் இதற்கெனவே வரிந்துகட்டி நிற்பவர்கள்
மனிதத் தனங்கள் மரணித்துப் போனவர்கள்
குனியக் குனியக் குட்டுவதில் வல்லவர்கள்
வெட்டியெமைக் கொல்வோர் வெந்நெருப்பில் எறிபவர்கள்
சுட்டெம்மைக் கொல்வோர் சோறின்றி வதைப்பவர்கள்
கொலைக்கும்பல் பல பயிற்றிக் கொன்றெம்மைக் குவிப்பவர்கள்
இலக்கெல்லாம் எமையழிக்கும் இலக்காகக் கொண்டவர்கள்
நாய்வால்கள் திருந்தார்கள் நாம்பொறுத்தல் போதுமினி!
வாய்ப்பேச்சில் பலனில்லை! மன்றாடி வேலையில்லை!
மரணந்தான் தப்பாது! மரணிக்கும் வேளையிலும்
மிருகத்தின் சந்ததியை வீழ்த்திப்பின் வீழ்வமென
எழுந்திட்ட வேங்கையணி ஈழமெனும் தனிநாட்டின்
வளம்மிக்க படைப்புக்கு வழியமைத்து நிற்கிறது!
தமிழீழப் போராட்டம் தள்ளாடித் துள்ளாடி
இமயத்தின் உச்சிதனை எட்டிநிற்கும் வேளையிது!
உலகத்து நாடெல்லாம் உவந்தேத்தும் வளர்ச்சியிது!
கலகத்தில் கண்ணீரில் கல்லறைகள் பெருக்கத்தில்
மாவீர மணிகளெனும் பல்லாயிரம் புலிகள்!
சாவேற்றுச் சமைத்திட்ட சாதனையின் சிகரமிது!
சத்தியநா தன் என்னும் சங்கர் முதலாக
சித்தங் கலங்காச் செல்லக் கிளிசிலன்

சீவகுமா ரன்விக்கடர் திலீபன்பண் டிதர்மில்லர்
 இவர்கள் முதலாக எத்தனைமா வீரர்கள்
 இன்னுயிர்கள் எருவாக எழுந்ததிந்தப் பெருவளர்ச்சி!
 என்னென்ன இன்பங்கள் என்னென்ன கற்பனைகள்
 உள்ளனவோ அத்தனையும் உருவாகும் இளமையிலே
 தள்ளியந்த ஆசைகளைத் தனிவீரர் ஆனவர்கள்
 தர்மத்தை ஏட்டினிலும் தழும்பேற நாவிலுமே
 'தர்மிஷ்டர்' பேசுகின்ற தரணியிலே தர்மத்தைக்
 காப்பதற்காய் இப்போரில் கலங்காமல் உயிர்தந்து
 பூப்பதற்காய் அத்தர்மம் பொலிந்தஉயிர் தமைநல்கி
 மாவீரர் ஆனவர்கள் மானுடருள் தெய்வங்கள்!
 சாவாலே தமிழர்க்குள் சாமிகளாய் ஓங்கியவர்!
 வாழ்ந்திருநாள் வானத்து விண்மீனாம் புலிமறவன்
 வீழ்ந்து கிடக்கையிலோ வெண்ணிலவாம் ஒளிக்கோளம்!
 தென்றலாம் இவர்க்குள் செனித்த எரிமலைகள்
 கொன்று கலக்கி விரட்டினவே கோட்டைநரி!
 பிஞ்சு முளைகள் பெருவிருட்ச நிழல்தந்தெம்
 நெஞ்சோம குண்டத்து நித்திய அக்கினியானார்!
 பிறப்புக்குப் பின்னிறப்பு பெரும்பாலும்! இவர்களெனில்
 இறப்பில் பிறந்தார்! ஈழம் என எழுந்தார்!
 ஆக்கிரமிப் பாளர் அக்கிரமம் தாங்காமல்
 தாக்கித் துவக்கு நடந்தார் செருமுனைக்கு!
 நடந்துசென்ற வீரர் நாய்வேட்டை ஆடியபின்
 கிடந்துவந்தார் வாகனத்தில் கீழ்வான் சிவப்பாக!
 தேவந்தேர்ச் சில்லோ மரத்தாலே! தமிழீழத்
 தேவிதேர்ச் சில்லோ செம்பொன் புலியாலே!
 சுடர்வானத் தேவர் சோமரசம் பூந்தேன்!
 விடுதலைத் தேவிக்கு விருந்தாகும் சோமரசம்
 ஈழத் தமிழர் இன்னுயிர்கள் பிழிந்தரசம்!
 நாளைத் தமிழீழ நரம்புகளில் பெற்றரசம்!
 வேரென்றால் மண்ணுள்ளே விரைதலே வலிமைதரும்
 வீரர்க்கும் மரணத்தில் வீழ்வதுதான் கீர்த்திதரும்!
 விழுதென்றால் மண்ணுள் வீறுவதே உறுதிதரும்!
 மெழுகென்றால் வெந்தியில் உருகுவதே ஒளிர்வுதரும்!
 அவ்வாறு பெருமைபெற்ற அரிகள்மா வீரரினை
 எவ்வாறு புகழ்வதென ஏங்குமீழ நெஞ்செல்லாம்!

என் தேசம் மீட்கப்படும்வரை

நானித் தமிழீழ நாட்டின் ஒரு பிரசை!
 ஏனென்று கேட்பதற்கும் இல்லை ஆள் என்றெண்ணித்
 தான் நம்மைத் தடியர்கள் தலைமுறைகள் இரண்டாகக்
 கோன்முறைகள் அறம் மீறிக் கொன்றுவரல் கண்டவன் நான்!
 என் அன்னை போன்றோரை இழுக்க அவன் கண்டதுண்டு
 என் தங்கை போன்றோரை இழுக்க அவன் கண்டதுண்டு!
 என் பிள்ளை போன்றோரை இழுக்க இன்று காண்கின்றேன்
 என் வயதும் ஐம்பது! இந்த இழுப்புக்கும் அவ்வயதே!
 என்னப்பன் போன்றோரை எரிக்க அவன் கண்டதுண்டு
 என்னண்ணன் போன்றோரை எரிக்க அவன் கண்டதுண்டு
 என்பிள்ளை போன்றோரை எரிக்க அவன் கண்டதுண்டு
 என்வயதும் ஐம்பது இந்த எரிப்புக்கும் அவ்வயதே!
 இழுப்புக்கும் எரிப்புக்கும் இரையாகும் வரலாற்றின்
 இழுக்குக்கே ஒரு முடிவு இன்றே கண்டிடல் வேண்டும்!
 என்றெழுந்த புலிகளினால் இழுப்புக்கே இழுப்பு வலி
 இன்றெழுந்து விட்டதடா! எரிப்புக்கும் அப்படியே!
 எங்களினக் குருதியிலே எழுத்திட்ட வெற்றி அன்றைச்
 சிங்களவன் வெற்றி! அந்தச் சிறுநரியின் செங்குருதி
 இன்றெழுதும் வெற்றியெனின் ஈழத்தின் வெற்றி! ஆம்!
 இன்றீழும் மீட்கும் போர் இடிமுழங்கி நடக்கிறது!
 கோட்டையினைச் செட்டிசூழல் கூடார்க் கொக்காவில்
 காட்டுவள மாங்குளத்தைக் கைப்பற்றிப் புலிமறவர்
 நாட்டுகின்ற வெற்றிகளில் நாடொன்றே அமைகிறது!
 ஈட்ட ஒரு தமிழீழம் இறுதிப் போர் நடக்கிறது!
 மீட்டெடுக்கும் வரை எங்கள் வேங்கைமய ஈழத்தை
 வீட்டு நினைப்பில்லாமல் வேகமுடன் உழைத்திடுவோம்!
 போர்க்காலம் இதற்கேற்பப் பொறுமைகளைப் பூண்டிடுவோம்
 கூர்க்கும் பசி தாகம் துணிக் குறைகள் வறுமைகளைத்
 தாங்கிச்சகித் தூக்கமுடன் சலிக்காத மனத்தோடும்
 ஏங்கி நிதம் பறப்பேன்! ஆம்! எந்தேசம் தனை மீட்க!
 பணத்தாலே பகட்டாலே படிப்பாலே அயல் வீட்டைச்
 சுணக்கமின்றி வென்றிடவே துடிக்கின்ற துடிப்புப்போய்,

மண்மீட்கும் இப்போரில் மற்றவரை மிஞ்சிடவே
 எண்ணியெண்ணிப் பங்களிப்பு இயன்றவரை செய்திருவேன்!
 பட்டினிபோட் டெம்மவரைப் பணியவைக்கும் எண்ணெதிரீ
 திட்டத்தில் மண்வீழ்ச் செய்யயிர்நான் ஊண்பயிரே!
 கொடியவர் மேல் புலிவீசங் குண்டுகளால், வேட்டுகளால்
 இடுகின்றான் இறையடிக்கே இனியமலர்ப் பூசனைகள்!
 அறம் போற்றுவதன் மூலம் ஆண்டவனை ஏத்துகிறான்!
 மறம் வீழ்த்தும் போர்க்குதவும் வழிபாடே இனியெனதும்!
 மகளினது திருமணத்தை, வாய்க்குருசி உண்டியினை,
 மகனினது உயர்கல்வி மயக்கும்பல் கலை ரசிப்பை,
 புகழ்ச்சிகள், ஊரார்மதிப்பை, புதிய பொருள் மார்க்கத்தை,
 அசுத்தாள் விருப்புகளை, அடுத்தவரின் தொந்தரவை
 சுகத்தைப்பல் சுவைகளினை, சொட்டை நொட்டை கேலிகளை
 பகட்டுகளை இனிச்சட்டை பண்ணேன் சிலகாலம்!
 எந்தேசம் தனை மீட்டு எழிலீழத் தனியாட்சி
 பொன்னாய் அமைந்தீழப் புலிகளுயிர்த் தியாகத்தை
 என்னாவால் பலநூறாம் எழில்பரணி பாடும் வரை
 என்ன பிற இலக்கையுமே எண்ணேன்! இது உறுதி!
 சாக்குப்பி தனை அந்தச் சைணற்றுக் கொல்நஞ்சை
 பூக்கள்! ஆ! அணிந்திங்கு போர்க்களத்தில் புண்படுங்கால்
 தூக்கந்தான் வருமோ? சே! சுகமொன்றும் வேண்டுவதோ?
 மூக்குக்கும் நறுமணங்கள் மோந்திடத்தான் முடிந்திடுமோ?
 படுகளத்திற் காயங்கள் படுபுலிக்கு மீட்க உயிர்
 கொடு வென்று கோரிப் போய்க் கொடுப்பேன் என் குருதியினை!
 வசந்தத்து வாலிபத்தை மண்மீட்கும் விலையாக்கும்
 வசந்தப்பூக் கூட்டத்தின் வானேத்தும் தியாகத்தை
 விறறெதிரி வீசுமெச்சில் வெற்றெலும்பைக் கௌவுகின்ற
 குற்றியரைப் புலனாய்ந்து கொல் வித்தல் என்பணியே!
 வீடெரியும் போதெழுந்து விரைந்தோடி அணைக்காமல்
 ஓடியடுப் பண்டை குந்தி உலைக்கஞ்சி வடிக்கேன் நான்!
 தமிழீழ வளமனைத்தும் சண்டை வெற்றி தரஉதவ
 தமிழீழ நெஞ்சனைத்தும் சண்டை வெற்றி தனை வேண்ட
 தமிழீழத் தேவைகளைத் தமிழீழ மேவழங்கத்
 தமிழீழத் தனியரசு சடுதியிலே உருவாக
 உழைத்திடுவோம்! மூப்பிளமை ஒன்றையுமே பார்க்காமல்!
 அளித்திடுவோம் உயிரையுமே அன்னை நிலம் மீட்டிடவே!

அன்னை அருள் துணைகொண்டு

நம்பினார் கெடுவதில்லை அம்பிகையை என்னுமந்தச்
செம்பொருளை மறைதீர்ப்பாய்ச் செப்பினார் பாரதியார்
அன்னை அருள் துணைநின்றால் அரியதெது நம்வாழ்வில்?
இந்நொடிக்குள் இவ்வுலகை இப்பிடிக்குள் பற்றிடலாம்!
சத்தியின்மேல் நம்பிக்கை, சாலும் அவள் அருளிவைகள்
சித்திக்க வெனில் தூய்மை ஈரமனம் அடிப்படையாம்!

அயல்வீட்டில் அந்நியன் செய் அவலத்தில் அழுகைகள்
ஓயிலாக நாம் வீட்டில், உண்டாடிக் களிக்கின்றோம்!
நாடேபார் எரியுண்டு நலிவுற்றுக் கிடக்கையிலும்
வாடாமல் வருந்தாமல் வராதெனக் கென்பார்போல்
புகழ்தேட, பட்டங்கள் பூமாலைக் கோடுகிறோம்!
அகழ்கின்றான் எதிரிகுழி அதிற்போட் டெமை மூட
அதைப்பற்றிச் சற்றேனும் அவதானித் திடக்கூடச்
சதைப்பிண்டம் எமக்கேனோ தலைக்குள்ளே ஒன்றுமில்லை!
பரிதாபத் துக்குரிய பழிமயக்கம் நீக்கிடுவோம்!
அருகில் மிக அருகில் வந்து அழிக்க நிற்கும் ஆபத்தைக்
கருதிடுவோம்! அது கடக்கக் கடுகதியில் சிந்திப்போம்!
ஒருமனமாய்த் தொழுதன்னை, உன்னிப்பாய்ச் சிந்திப்போம்!
யோக்கியன் நான் ஒருபிழையும் உன்னாணைச் செய்வதில்லை!
தாக்கிடவே முடியாது தம்பி அந்த எதிரி என்னை!
என்று சுத்தம் பேசுமெங்கள் இளையம்மான் கேளுங்கள்!
இன்று நீங்கள் சுத்தர்தான்! இல்லையென்று சொல்லவில்லை
முன்னர் நும் பிறவிகளில் மூர்க்ககுணங் கொண்டவராய்
என்னென்ன நிட்டுரம், லீலைகள் புரிந்தீரோ?
இப்படியே தலைமுறைகள் எத்தனையோ செய்பழிகள்
இப்பொழுதே திரண்டெம்மை எரியூட்டிக் கொல்லுவன!
சுப்பசொனிக் புக்காரா துவக்கு கடற் பீரங்கி
அப்பப்பா எத்தனையாய் அழித்துநிற்ப எம்மையெல்லாம்!
உடனடியாய் எம்பாவச் செயல்களினை ஒழித்து முன்னைக்
கொடுவினைகள் அழித்தருளக் கும்பிடுவோம் அன்னைதாள்!

பொன்னையர் பெற்றபிள்ளை போக்கறுந்து புலியானான்!
என்னருமை மகனிந்த இயக்கமெதுஞ் சேருவனோ?

என்றேமார் தட்டுகின்ற இராசையர் மார் அறிக!
நன்றிகெட்ட தன்மையிது! நாட்டுக்காய்த் தாமழியும்
தெய்வீக வேங்கைகளின் தியாகமெண்ணி மனமுருகிப்
பொய்துறந்த நெஞ்சோடு புனித அன்னை அடிதொழுதால்
அன்னையருள் துணைகொண்டு அடிமைவிலங் கொடித்திங்கு
துன்னிநிதம் எமைவருத்தும் துன்பங்கள் வென்றிடலாம்!

கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூவிப்பிதற்றலின்று

என்வளவு வேலியினை ரகசிய மாய் என் அபலான்
 அன்றாடம் நகர்த்துகிறான் : ஐபோமண் கொள்ளையிது!
 என்ன அநி யாயம் ஐயா? என்ன அக்கிரமமென்று
 சின்னையா அண்ணர்பார் தெருச்சந்தியில் நின்று
 ஆக்கிரமிப்புக் கெதிராக ஆர்க்கின்றார்! தன் நாட்டை
 ஆக்கிரமிக்கின்ற வெறி அந்நியனுக்கெதிரான
 போர்க்கோலம் தனை மட்டும் பொல்லாங்கென் நேசுகிறார்!
 பார்க்கவில்லை அவன் வந்தால் பாழ்வளவு வீடுமென்று!
 கலப்படங்கள் செய்யுமொரு கள்ள வியாபாரி, உச்ச
 விலைக்கு விற்கப் பொருள்பதுக்கும் வேலை குற்றம் என நின்று
 கூட்டத்தில் குமுறுகின்றான்! கொடுமை கலப்படமென்று
 நாட்டிப்பலர் மத்தியிலே நடக்கின்றான் பதுக்கல் நரி!
 பிறர் குற்றம் தமைப்பேசித் தன்குற்றம் பிழைமறைக்கும்
 திறன் மிக்கார் தமைத்தாமே திருத்திப் போர்க்காலத்தில்
 ஒத்துழைத்தல் பெருங்கடமை! ஒத்துழைத்தல் போல் நடத்துச்
 சொத்துழைக்குஞ் சூழ்ச்சிகளால் தோண்டாதீர் குழியுமக்கே!
 பூந்தளிர்கள் மண்மீட்கப் பொழிந்தழியும் குருதியில் பச்
 சோந்திகள் போய் குளீர்காய்ந்தும் ஊறுசெய விடலாமோ?
 தாய்தந்தைக் கடங்காத தறுதலைகள் தானுங்கு
 போய்ச்சண்டை புரிபவர்கள் புலியானோர் எனமறைவாய்க்
 குசுகுசுத்துக்கொண்டு தெருக் கூட்டத்தில், சபைகளிலே
 அசல்வீரப்புலிகளென ஆர்க்கின்ற போலிகளே!
 இந்தப் போர் இறுதிப்போர்! இப்போரில் தோற்றோமோ
 எந்தப் பின் தலைமுறைக்கும் இங்கிடரே! அறிவீரா?
 ஆங்குரண்டாயிரமாண்டின் முன் தமிழன் அறைந்த உண்மை
 திங்குகளும் நன்மைகளும் சேர்வதில்லை பிறன் தந்து!
 நாங்கள்செய் பழிகள்தாம் நமையின்று வருத்துவன!
 வேங்கைகளோ அதுதடுத்து வீழ்கின்றார் களங்களிலே!
 ஆளுக்காள் குழிபறிப்போம்! ஆளுக்காள் கழுத்தறுப்போம்
 ஆளுக்காள் குடிக்கெடுப்போம் ஆளுக்காள் முடிச்சவிழ்ப்போம்!

இப்படிப்பல் தலைமுறைகள் ஏற்றிவந்த பழிப்பாரம்
 இப்பொழுது திரண்டொன்றாய் எம்கழுத்தை நெரிக்கிறது!
 இணக்கசபை வழக்குகளின் இழுபறிகள் தமைப் பார்த்தே
 கணக்கிடலாம் தமிழர் நம் கயமை நெடு வரலாற்றை!
 கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூவிப்பல பிதற்றி விட்டு
 வீட்டுக்குள் மறைவாக விடுகின்ற விளையாட்டுச்
 சேட்டைகளை இனி மறந்து திரும்பிடுவோம் நல்வழிக்கு!
 நாட்டை முதல் மீட்பதற்கே நம் கவனம் திரும்பட்டும்!
 சொல்வதையே செய்பவராய்ச் செய்வதையே சொல்பவராய்
 வெல்வதற்குத் தகுதியராய் விடுதலைக்குத் தகுதியராய்
 பக்குவர்கள் ஆகிடுவோம்! பண்புடையர் ஆகிடுவோம்!
 இக்கணமே இக்கணமே எமையெமையுள் நோக்கிடுவோம்!
 எம்பிழைகள் எனநாம்நாம் எதையெதைக்காண் கின்றோமோ
 கும்பிடுமா றவைதிருத்திக் கோவில்களாய் மனஞ்செய்வோம்!
 மூத்தலை முறையோர்நம் முன்னைவினைப் பயன் நீக்கிக்
 காத்தெம்மைத் தாமழியுங் காளையரைக் காத்திடுவோம்!
 ஈழநிலம் புனித நிலம் என ஏற்றம் தருவதற்கும்
 பாழடைந்த மூத்தோர்நாம் பழிபாவம் தவிர்த்திடுவோம்!
 தூயநெறியில் நின்று தூய விடு தலைப்போரின்
 நேயர்களாய் நெஞ்சார நிமிர்ந்தோடி உழைத்திடுவோம்!
 குழம்பியுள்ள குட்டையிலே குசாலாக மீன்பிடிக்க
 வளம்பார்த்து வலை வீசும் வாடிக்கை தொலையட்டும்!
 வாய் மட்டும் பிறர்காண வாழ்க தமிழ் ஈழமென்ன,
 சாய்கின்ற பக்கமெல்லாஞ் சாய்ந்தாடும் மனப்பான்மை
 மாறட்டும் தமிழீழ மண்மீட்கும் போரிங்கு
 வீறுற்றுத் தொடரட்டும்! விடியட்டும் தமிழீழம்!

கண்ணிலே நீர்ததும்பக் கானக்குயிலே என்ன பாடுகிறாய்?

வானெல்லாம் அழுகிறதோ? வயல் வெளிகள் அழுகிறவோ?
கானெல்லாம் அழுகிறதோ? கவின்சோலை அழுகிறதோ?
தானிந்த மண்ணுலகே தளர்கிறதோ எனும்படியாய்
கானத்துக் குயிலம்மா கண்களிலே நீர்ததும்ப
ஏனம்மா அழுகின்றாய்? எதையம்மா பாடுகின்றாய்?
ஈனங்கள் பல இங்கு! எது குறித்துப் பாடுகிறாய்?

சிட்டாகப் பறந்தாடிச் செந்தமிழார் மண்ணீழ
மொட்டுக்கள் பாலர்கள், மோகப்பூ வசந்தத்தில்
கொட்டும் பூ மகரந்தம் கோதுகின்ற எக்களிப்பில்
விட்டு விட்டு நீ கூவ விளையாட்டாய் எதிர் கூவிக்
கொட்டிக்கை குதூகலிக்கும் குழந்தையர்கள் புயலாகி
விட்டதனைக் கண்டந்த வேதனையோ பாடுகிறாய்?

ஆக்கிரமிப் பாளர்கள் அட்டுழி யஞ்செய்து
தாக்கியன்னை ஈழத்தைத் தகர்க்கின்ற ஆவேசம்
தீக்கனலாய் நெஞ்சுகடச் சின்னதுகள் துப்பாக்கி
தூக்கினவே! தம்முயிரைத் துச்சமென மதித்தனவே!
பூக்களின்று போர்க்களம் போய் பூகம்பமா யினவே!
காக்க ஓடி வாவென்று கடவுளைத்தான் அழைப்பாயோ?

பண்பலத்தின் ஆணவத்தால், படைபலத்தின் ஆணவத்தால்,
கணமொருபொய்க் கதை கட்டும் கயமைவலு ஆணவத்தால்
துணிவுற்ற துட்டர்கள் தொல்லை எல்லை மிஞ்சி வர
துணைநீதி தர்மமென்று தூய இறை நீயென்று
பணிந்துன்னைப் போராடும் பண்பாளர் அழிவதுவோ
மணிகண்டா? எனநொந்து வாதிட்டோ பாடுகிறாய்?

எழுநூற்றின் மேல்நாட்கள் எதிரிகுண்டு மழைநடுவே
அழுதோடிக் கலங்கியுமே அறம் நம்பித் தொழுகின்ற,
எழுகின்ற பண்பு பெறா ஈனரினித் திருந்துவரோ?

பழிகாரர் அவர்களினைப் பாய்வேங்கை யாக்கியுனைத்
 தொழுவோரைக் காவென்று சொல்லி அறம் தொழுதோ நீ
 விழிநீரில் மிதந்தபடி விண்ணதிரக் கூவுகின்றாய்?

அகங்காரச் சின்னமெனும் அவ்வெதிரி பலமனைத்தும்
 அகந்தையினால் அறம் வதைக்கும் அவ்வெறியர் குலமனைத்தும்
 புகுந்தெங்கள் ஈழமெரி புகட்ட ஏது வானபழி
 மிகுந்த நாத்தி கக்கூட்டம் வெறிசெறிந்த முப்புரமாய்ப்
 புகைந்தெரிந்து சாம்பலுறப் புரிசங்கா ரம் என்று
 அகங்கனன்றிங் கழுதோ நீ அருங்குயிலே பாடுகிறாய்?

இடுக்கண் இடுக்கண் படும்!

அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
 இடுக்கண் இடுக்கட் படுமென்றார். வள்ளுவனார்!
 ஒன்றுபல வாயின்னல் ஓரா யிரம்ஏற்று
 நின்று விடுதலைப்போர் நிகழ்த்தும் புலிவீரர்
 நெஞ்சுரத்தைச் சற்று நினைத்தாலிக் குறள்வினங்கும்!
 மிஞ்சிமிஞ்சி வருகின்ற வேதனைகள் தான்வாழ்வு!
 அஞ்சுவதில் பயனில்லை! அவற்றாடெம் பணிகளினை
 துஞ்சாமல் சோராமல் சோகத்தில் மூழ்காமல்
 மூச்சாக முன்னெடுப்பேன் எனமுனைந்து முந்துநரின்
 விச்சான தைரியத்தால் மிரண்டோடும் இடுக்கணென்று
 வள்ளுவனார் அன்று சொன்ன மணிமொழியின் உண்மைமண்
 கொள்ளையரை விரட்டுபுலிக் குலங்காட்டப் புரிந்துள்ளோம்!
 தடுத்தெங்கள் உண்டிவகை, தடுத்தெங்கள் மருந்துவகை
 அடிக்கின்றான் குண்டு! எம்மை அழிக்கின்றான் அன்றாடம்!
 இடுக்கணிவை புரிந்துமவன் என்னத்தைக் கண்டிட்டான்?
 ஒடுக்கமுடிந் துளதாளம் உக்கிரமார் விடுதலைப்போர்?
 இத்தகைய சாதனைக்கிங் கெவர் உரிமை கோரிடலாம்?
 சத்தியமாய் இளம்புலிகள் தலைமுறைதான்! மூத்தவரோ
 என்போன்ற முதியவரோ ஏற்ற பங்கை அளிப்பதில்லை!
 பொன்பொருளைத் தருவதன்று போர்க்களத்தில் நிற்பதன்று
 மூத்தலை முறைகடமை! முறையாக ஆராய்ந்தால்
 ஊத்தைநடை சுயநலங்கள் ஒறுத்தேத்தல் இவர் கடமை!

கொள்ளிவைத்தல் பெற்றோர்க்கு கொள்சேய் தவம், வழக்கம்!
 பிள்ளைக்குக் கொள்ளிவைத்தல் பெற்றவர்கள் பழியன்றோ?
 யார்யாரோ செய்தபழி அழிக்காது நமை! ஆமாம்!
 ஒர்பொழுதும் கசிப்படியான் ஓம் இறையும் பிழை செய்து
 எங்களினை இடர்படுத்தான்! எல்லாம் நாம் படைத்த விதி!
 எங்கெங்கோ முன்பிறப்பில், இப்பிறப்பில் நாம்செய்த
 பாவங்கள் தாமின்று பாடெம்மைப் படுத்துவன!
 கோவில்கள் தொழுதென்ன கொடும்பழிகள் செய்துகொண்டு?

இடுக்கண் இடுக்கட் பட்டொழிய எம்முத்தோர்
விடுப்போம் கயமை! இந்த விடுதலைதான் முதல்வெற்றி!

வேலிகளை நகர்த்துவதை விட்டிடுவோம் இனியேனும்!
தாலிகளுக் கிடர்புரிதல் சதிசூழ்ச்சி நிறுத்திடுவோம்!
சுருட்டல்கள், சுரண்டல்கள் சோக்கடிப்பு விட்டிடுவோம்!
இருட்டில்விஷப் பாம்புகளாய் எத்தனைகள்? விட்டுடுவோம்!
தீயர்மிகத் தீயர்களாம் செயற்பாடுடன்விட்டுத்
தூயர்மிகத் தூயரெனும் சுடர்வோங்கப் பெற்றிடுவோம்!
சருகுகளநம் பழிகளினால் தளிர்ச்சிவங்கள் சாய்வதுவா?
உருகியழு திறையேத்தி. உடன்காக்க வேண்டி, அவன்
மந்திரத்தை ஓயாமல் வாயார உச்சரிப்போம்!
அந்தரங்கம் இனிக்குமிறை அவ்வடிவ நாமத்தை
பகலிரவாய் ஞாபகமாய்ப் பல்காலும் ஒதிடுவோம்!
மிகக்கடினம் தானிதுவும்! வீட்டினிலே ராப்பகலாய்
“இஞ்சரப்பா! இஞ்சரப்பா! எனச்சுற்றிப் பழகியநாம்,
இஞ்சருங்கோ இஞ்சருங்கோ எனக்குழைந்தே பழகியநாம்!
கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளினை அழைப்பதெங்கே?
வல்வெட்டித் துறைக்குள்ளால் வந்த புதுக் கூறை எலிப்
பல்வெட்டி விட்டதென்ற பதைப்பும் மறந்திடுவோம்!
பதுக்கிமண்ணில் புதைத்தமண்ணெய் பாதிவற்றி விட்டதென்று
வதைக்கின்ற மனக்கவலை மறந்திடுவோம்! ஆ! இந்தப்
பூநகரி திறக்கானோ? புகையிலைவிலை விற்காதோ
நானள்ள்ப் பணமென்னும் நைப்பாசை விட்டிடுவோம்!
இடுக்கணை இடுக்கட்பட் டீழத்தை விட்டோரும்!
நடக்கும்போர் உடன்வென்று நாம்திரும்ப வாழ்ந்திடலாம்!
இறைகால்கள் நாமேத்த இளம்புலிகள் போராட
நிறைவான தமிழீழம் நிச்சயமாய் விரைந்துதிக்கும்!

குடும்பத்தின் கவலையின்றிக் குடித்தாடுஞ் சிலரையுந்தான்
இடுக்கணை நெருங்காது! எல்லாமவர்க் கின்பமயம்!
பொடிப்பின்றி இவ்வாறு போக்கறுவோர் போகட்டும்!
உறைப்பான உணர்வுள்ளோர் உடன்கொள்வோம் தவவாழ்வு!

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா

பாட்டென்றால் பண்டிதர்க்கே உரியதெனும் பாங்கொழித்து,
 பாட்டென்றால் பாமரனும் பகிர்ந்துண்ணும் அமிர்தமென
 வைத்தபெரும் புரட்சிசெய்த மாகவிதான் பாரதியார்!
 செத்துவிடும் தமிழ் எட்டுத் திக்குவளர் கலைகளையும்
 காலத்துக் கேற்றபுதுக் கலைகருத்துக் குவைகளையும்
 கோலியள்ளி வந்திங்கு கொண்டாடத் தவறுவமேல்!
 என்றபுது எழுச்சிநல்கி எந்தமிழில் புதியவிசை
 வென்றெழும்ப வைத்தகவி மெய்த்தமிழன் பாரதியார்!
 சிங்களவத் தீவினுக்கோர் பாலமமைப் போமென்றும்
 எங்கள் தமிழ் ஈழத்தை இவர்மறந்து பாடியதும்
 மெய்யேதான்! என்றாலும் வியாபார வெள்ளையனின்
 கையாள்க ளாய்நாங்கள் கட்டுண்டு கிடந்ததனால்
 நல்லதமிழ் ஈழமென்றோர் நாடிங் கிருப்பதுவாய்
 வல்லகவி பாரதியின் மனதினிலே படவில்லை!
 ஆனால் அப் பாரதியார் அட! இன் றிருந்திருந்தால்
 தேனூறும் பாவிலெமைச் சிரந்தாழ்த்தித் தொழுதிருப்பார்!
 தமிழீழ விடுதலைப்போர் தனைப்புகழ்ந்தே ஆர்த்திருப்பார்!
 அமிழ்தெங்கள் புலிசேனை அடடாவென்றுவந்திருப்பார்!
 'உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும்
 அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையடா'
 என்னுந்தன் பாவிற்கே இலக்கியமாய்ப் புலிவீரன்
 மின்னுவதைக் காண்பதனால் மெய்சிலிர்த்து நின்றிருப்பார்!
 'பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம்
 பயங்கொள்ள லாகாது பாப்பா!
 மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா - அவர்
 முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா'
 என்னுந்தன் பாட்டிற்கே இலக்கியமாய்ப் புலிவீரன்
 மின்னுவதைக் காண்பதனால் வீறிமனம் பூத்திருப்பார்!
 எங்களது கடல்களிலே எவனெம்மைப் பிடிப்பவன்டா
 எங்களது படகுகளை எவனிங்கு தடுப்பவன்டா
 எனப்பாடிக் கிளாலியிலே! ஈழஞ்சூழ் கடல்களிலே

முனைப்போடே எதிரிகளை மூழ்கடித்து வெல்லுகரும்
 புலிவீரம் கண்டுள்ளம் பூரித்துப் போயிருப்பான்!
 குலைந்துகுடை சாய்ந்திருக்கும் கூத்திகொற்றம் தமிழ்நாட்டில்!
 ஆண்டவனை நம்பாத ஆன்மீக வாதிகளோ
 மூண்டுவளர் பலகோவில் மோதல்கள் தமைப்பற்றி
 வழக்காட நீதிமன்றம் வருகின்றார் பலநூறாய்!
 இழுக்காகும் ஆயுதங்கள் ஏந்திடுதல் என்றேசி
 எங்களின் விடுதலைப்போர் இகழும்இச் சாமிகளோ
 தங்கள் தங்கள் முகாமைக்காய்ச்சண்டைசெய்வர் கோவிலுக்குள்!
 'மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா - இவர்
 முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா'
 என்றெல்லாம் ஆவேசம் ஏற்றிப்பா செய்திருப்பான்
 சென்றிடுபோர்க் களமென்று தீரரவர் சீறிநிற்பான்!
 நாடெல்லாம் ஓடேந்தி நடந்துபிச்சை பெறுங்காசில்
 தேடிவாங்கி விமானங்கள் தீங்குபுரி ஆயுதங்கள்
 வீடெரிப்பான் ஊரெரிப்பான் வெங்கொலையால் பிணங்குவிப்
 பான்!

ஓடஇட மில்லாமல் உத்தரிக்கின் றோம் நாங்கள்!
 இந்தவெறிச் சிங்களனில் எடுபிடியாய் நம்சிலரோ
 வந்துயுத்த முனைகளிலே வழிகாட்டி நிற்கின்றார்!
 மோதி மிதித்தவரின் மூக்குடைப்பாய் என்றன்றோ
 காததிரப் பாடிக் கனன்றுகளம் சென்றிருப்பான்!
 கொண்டச்சி மாங்குளமும் கோட்டையொடு கொக்காவில்
 மண்கிண்டி கட்டைக்கா டடித்தள்ள ஆயுதங்கள்,
 ஹொப்பே கடுவமுதல் கொலைஞர்களைச் சிதறடித்து
 அப்போதைக் கப்போதெம் அன்ணையீ ழங்காக்க
 வைஎட்டும் குண்டுவிச்சு வானூர்தி யும்வீழ்த்த
 பொய்ப்புலையர் டோறாக்கள் போர்க்கப்பல் மூழ்கடிக்க
 மூன்றேகால் ஆண்டுப்போர் முனைப்போடு வென்றுநிற்க
 தோன்றாத் துணையாகச் சுடர்ந்தெம்முள் நிற்கின்ற
 'தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா - ஒரு
 தீங்குவர மாட்டாது பாப்பா'
 கையேத்தி ஆண்டவனைக் களம்போடா என்றிருப்பான்!

பாரதீக்கோர் பாமுடங்கல்

சந்தனம் மணக்கும் சாம்பராணிப் புகைக்கீடாய்க்
 கந்தகம் மணக்கும் கைக்குண்டுப் புகைதுய்க்கும்
 வெண்டா மரைச்செல்வீ! வீணைக் கலைவாணி!
 கொண்டாடி உன்னடியைக் கும்பிட்டுத் தொடர்கின்றேன்!
 சுண்டற் கடலையிலைத் தூயவளே! ஆதலினால்
 கிண்டற் கவிதைசெய்து கிளர்வோடு படைக்கின்றேன்!
 கற்கண்டும் விலை, அதனால் கற்கண்டை வெல்லுதமிழ்ச்
 சொற்கொண்டு கோத்தகவி தொழுதே படைக்கின்றேன்!
 பழங்கள் கிடைக்கவில்லை! பாமகளே களிப்பூட்டும்
 பழங்கட் கவிதைசெய்து பணிவோடு படைக்கின்றேன்!

கறிச்சட்டி கரிப்பானை காகங்கள் இவற்றுக்குள்
 வெறிச்சண்டை நடக்கிறது, வெள்ளைநான் நீயென்று!
 வெறிச்சண்டை இவற்றுக்குள் வீணாக மாட்டுண்டு
 கறுக்காமல் நாம்தப்பக் கலைமகளே புத்தியருள்!
 இறைமகிழ்த்தப் பூசைசெய்தல் இறையிரங்கத் தொண்டாற்றல்
 இறையவக்கத் திருப்பணிகள் என்றிருந்த தொருகாலம்!
 புகழ்தேடப் பூசைவிழா புகழ்தேடத் தொண்டுபணி
 புகழ்தேடப் பிரசங்கம் புகழ்தேட யாவுமின்று!
 குகையாகி ஆலயங்கள் கும்பிடுவோர் குறைந்தார்கள்!
 வகையாக இறைவணங்க வல்லமைதா தொடர்ந்தெமக்கு!
 ஊர்ப்புகழால் என்னான்மா உயர்ந்திடுமா? இல்லையில்லை!
 பார்ப்புகழால் குறைந்திடுமோ பழிக்கணக்கும்? இல்லையில்லை!
 கூர்த்த நேர்மைக் குணத்தாலும் கொடுமைகொல்லும் துணி
 வாலும்

சீர்த்திபெற்றுன் தாள்முத்தி சேர்ந்திடத்தா வல்லமைகள்!
 காட்டாற்றில் அள்ளுண்டு கரடிகட்டிப் பிடித்தவர்நாம்
 மாட்டுண்டோம் விடுகுதில்லை வன்கரடி நாம்விட்டும்!
 ஊரதிரப் பகைவிரட்டி உய்ந்திடநாம், துயர்நீங்க
 பாரதியே என்முடங்கல் பார்த்திரங்கி வல்லமைதா!
 காவோலை விழக்குருத்துக் கண்டன்று சிரிக்கும்மா
 பூவோடுங் குருத்துபல போரினிலே விழக்கண்டு

காவோலை கள்சிரிக்கும் கண்ணறாவி இன்றம்மா!
தேவாரக் குருத்துகளும் சிரிப்பதுவோ மிகக்கொடுமை!
நீதிக்காய் அறத்துக்காய் நெஞ்சு, சித றிச்சாகும்
மேதக்க வேங்கைகளை மிகுபணத்தோர் எதிர்த்தாலும்
நெஞ்சாரப் புகழ்பாடும் நெஞ்சுரத்தைத் தந்தவளே
அஞ்சாமல் அதைத்தொடர அருள்புரிவாய் நல்வலிமை!

சூரியனைக் காளான்கள் சோலையிட்டு மறைக்கமுயல்
ஊரினிலே வாழ்ந்தாலும் உளந்தானுஞ் சினக்காத
வீரியத்தை வல்லமையை மேன்மேலும் தந்தருள்வாய்!
பேரெடுக்க ஊத்தையர்க்கும் பின்செல்லாக் குணங்காப்பாய்
என்னகுற்றம் என்னபிழை என்னுளுள எனத்துருவி
அன்னவற்றை நீக்கிவெல்லும் அவ்வலிமை தந்தருள்வாய்
எம்மினத்தின் விதைமுதல்கள் இப்போரில் ஒழிந்திடமுன்
அம்மா நீ காத்தருளென் றடிபிடித்தெம் முழுநாடும்
வேண்டியழச் செய்வலிமை மேலான ஆன்மவலு
பூண்டிடநான் அருளென்றே பொழுதெல்லாம் தொழுதிடுவேன்!

விடுதலை என்பது வேண்டிப்பெறுவதன்று! வென்றெடுப்பது!

ஆளப் பிறந்தவர்கள் பெரும்பான்மை! அன்னவரைத்
தோளிற் சுமப்பதுவுந் தொண்டுந்தான் மற்றவர்க்கு
என்றெழுத்தோ? சிறுபான்மை என்றாலே ஏளனமோ?
பன்றிப் பெரும் பான்மை பணிகொளவோ யானைகளை?
சாதிக்கொரு நீதியினைத் தகர்த்தெறிய வேண்டாமோ?
சாதுக்களாய்க் கெஞ்சித் தலைவணங்கிப் பார்த்திட்டீர்
ஏழையாய்த் தமிழ் மகனே எதிரியிடம் விடுதலையைத்
தாளில்நீ விழுந்து கேட்ட சரித்திரத்தில் தோல்வியினால்
வா போருக்கென வெழுந்து வரலாற்றை மாற்றுகிறாய்!
சா ஏற்றுத் தமிழீழச் சாதனையில் முனைகின்றாய்!
வெற்றிபல குவித்துள்ளாய்! விடிகாலைப் பூபாளம்
சற்றுத் தொலைவில்தோ சந்நதமாய்க் கேட்கிறது!
மூச்சிறுக்கிப் பிடித்தபடி மும்முரமாய்ப் போராடு!
வீச்சுப்புயல் முன்னாலே வீழும்பகை முள்மரங்கள்!
மன்றாடித் தோற்ற தமிழ் மல்லாடி வெல்லட்டும்!
வென்றாடிப் போர்க்களத்தில் வெல்லட்டும் அரியணையை!
கெஞ்சிநின்று பெறுவதன்று கீர்த்தி கமழ் விடுதலையும்!
அஞ்சியோடப் பகையடித்தே அவ்விடிவை ஆக்கிடலாம்!
எம்முதுகில் சவாரியினை எத்தனை நாள்தான் பொறுப்போம்?
விம்மியழு! கெஞ்சிப்பார்! விடமாட்டான் ருசிகண்டோன்!
சவாரிசெய்யும் அகந்தையினைத் தலைகீழாய்ப் புரட்டிவிடு!
சுவாலை எழுந் தீயாகத் துவம்சம் செய் உழக்கு! மிதி!
சாவுவிதிப் படியேதான்! சாவதெளிற் சாவேதான்!
மேவும் விதி விடுதலையேல் வென்றிடுவாய் விடுதலையை!
அஞ்சியஞ்சிச் சாவதுவா? அடிமைகளாய்ச் சாவதுவா?
கெஞ்சி நின்று சாவதுவா? கேடு கெட்டுச் சாவதுவா?
அடிபட்டுச் செத்திட்டால் அழியா நிம்மதிச் சாதான்!
அடிதொட்டு விடுதலைக்காய் அழுதுஞ்சா அவலச்சா!
இதுவரையும் அடக்கியவன் எதனாலே அடக்கிட்டான்?
அதிகாரத் திமிராலே அன்றோ அவ் வடக்குமுறை?

அதிகார வெறிபிடித்தோன் அருள்வானோ விடிவெமக்கு?
 புதுமார்க்கம் புகு! ஆமாம் புலியாகிப் போராடு!
 கூகபோகச் சோம்பலிலே சோத்திகளாய் வீங்கிய அப்
 பகை நமக்கு எதிர் நிற்கும் பலமின்றிப் பறக்கின்றான்!
 உழைப்பாலே உரமேறி உருக்கான தெம் தேகம்!
 அழுக்காட்சிக் கொடுமைகளால் ஆவேசம் நெஞ்சேறி
 நிற்கும் நாம் கிளம்பிட்டால் நீறாகும் பகைக்கூட்டம்!
 அற்புதமாய் விடுதலையை அரைநாளில் ஆக்கிடலாம்!
 மன்றாடி மன்றாடி வாய்தேய்ந்து மதுமயக்கில்
 நின்றாடும் நம்மூத்தோர் நிலையினியும் நீனுவதோ?
 நெருப்போங்கும் புயலாக நிற்கின்ற புலியணியில்
 பெருக்காகச் சேருங்கள் பிஞ்சுகிழம் பெண்டுகளும்!
 வெடிக்கட்டும் ஒரு புரட்சி விடுதலையை வென்றெடுக்க!
 அடிக்கட்டும் துரத்தியந்த அக்கிரமப் படையெயல்லாம்!
 கெஞ்சியதால் மிஞ்சியது கிள்ளுக்கீ ரைநிலையே!
 அஞ்சியதில் மிஞ்சியதும் அறுபதினாயிரம் சாவே!
 கோடி தரம் சாகின்ற கோழைகளாய் நோவதிலும்
 வாடிநிதம் அஞ்சியஞ்சி வக்கற்றுச் சாவதிலும்
 ஒருபிறப்புக் குரித்தான ஒரு சாவை ஒருதரமே
 தருகின்ற அறப்போரில் தலைப்படுவாய் தமிழினமே!
 தர்மம் எங்கள் பக்கந்தான்! தர்மத்தின் பக்கம் நாம்!
 தர்மம் தான் வெல்லுவது! சாரெமக்கும் அவ்வெற்றி!
 எண்ணிப்பார் எண்ணிப்பார் ஏனின்னும் தயங்குகிறாய்!
 மண்தாயை மீட்பதிந்த மண்மைந்தர் முதற்கடமை!
 நிச்சயமாய் நீதியுடன் நீ வெல்லப் போகின்றாய்!
 இச் சமயம் தவறாமல் ஈந்தாலுன் பங்களிப்பை
 இன்றே நீ வென்றிடுவாய் எழுந்தேவா போரிடுவோம்!
 இன்றிருந்துன் வாரிசுகள் இடரகன்று வாழட்டும்!

செந்தமிழ் மக்களே வாரீர்!

செந்தமிழ் மக்களே வாரீர் - பல

தேசத்தில் திக்கற்ற கூட்டங்க ளாய்நாம்
நிந்தனைப் பட்டுழல் கின்ற - நெஞ்சு

நீறிட வெந்தழி வேதனை வாழ்வின்
அந்தமும் கண்டிட வேண்டும் - நம்மில்

அனைவரும் நிம்மதி அடைந்திட வேண்டும்!
சிந்தனை செய்தொன்று கூடி - துயர்

தீர்த்திடும் மார்க்கங்கள் கண்டிட வேண்டும்!
நன்மையும் தீமையும் யாவும் - பிறர்

நல்கிட வந்தெம்மைச் சேர்வதே இல்லை!
நன்மைகள் செய்பவர்க் கென்றும் - துன்பம்

நண்ணுவ தன்றென நாமறிந் துள்ளோம்!
உண்மை யிதன்படி பார்த்தால் - இன்றைக்

குற்றிடும் நம்துயர் யார்தந்த தென்போம்!
திண்மை யுடன்எம்மை நாமே - எங்கள்

தீங்குக ளின்பொறுப் பாளிகள் என்போம்!
ஓப்புக்கொள் வோமெங்கள் குற்றம் - வரும்

உத்தரிப் புக்களைத் தாங்கியே ஏற்போம்!
தப்புக்க ளையினி யேனும் - நீங்கச்

சபதம் இச் சபையினில் துணிவுடன் ஏற்போம்!
சில்லறை சில்லறை யாக - நாங்கள்

செய்சில குற்றங்கள் செப்பிடக் கேட்பீர்!
கல்லறைக் கேயவை போக்கி - நீண்ட

காலம் படுத்துயர்க் கதைக்கெல்லை காண்போம்!

(வேறு)

தண்டனைக்காம் காலமிதோ தயவின்றி நீள்கிறது

குண்டுகளின் மழைநடுவும் குழம்பிமனம் குழப்படிதான்!

கண்டெங்கள் உண்மைநிலை கடவுள்களித் தேற்குநடை

கொண்டய்ய நாமொன்றாய்க் கொண்டிடுவோம் சூளுரைகள்!

நாடொன்றில் ஒருவீட்டில் நயந்தொன்றாய் வாழாமல்

ஓடுங்கள் பலதேசம் ஒருவர் ஒரு நாடாக

வாடுங்கள் எனப்பிரித்த வல்வினையும் மாறிடவே
 கூடவைப்போம் குலைந்தவரை! கூட்டுறவை ஊக்கிடுவோம்!
 நினைவெல்லாம் மண்பெண்பொன் நினைவெல்லாம் புகழிச்சை
 நினைவெல்லாம் நரிநாய்பேய் நிறையிருட்டு நெஞ்சர்நாம்!
 வினையெல்லாம் திரண்டிங்கே விமானங்கள் குண்டுகளாய்
 நினைதெய்வம் நீதியென்ப! நிதானிப்போம் திருந்திடுவோம்
 நாய்கடிக்கும் கவனமென்று நம்வீட்டுப் படலைகளில்
 காய்வயிற்றுப் பிச்சையரைக் காய்வெட்ட எழுதியகை
 ஓய்வதற்குள் பஞ்சமிங்கும் உட்புகுந்து நின்று விசர்
 நாய்கடிக்கும் எனநாடே நடுங்குவதை உணர்வோமா?
 முதற்பிள்ளை முருகனென்போம்! முகஞ்சுழிப்போம் அடுத்ததற்கு
 அதற்கிளசைச் சனியென்போம்! அடுத்ததையோ?

முனியென்போம்!

வதைத்திடவோ அவரைநாம் வழிபாட்டில் பழக்காமல்
 சிதைத்தறங்கள் பழிச்சொத்துத் தேடுகிறோம்! திருந்தோமோ?
 பஞ்சம்உழல் மக்களுக்காய்ப் படிக்காசு கடவுளிடம்
 தஞ்சிறந்த பத்தியினால் தருவித்தார் நாயன்மார்!
 கஞ்சித்தொட் டித்தர்மம் கைக்கொண்டு பசிதீர்த்தார்
 நெஞ்சொளிர்ந்த நாவலர்! நல் நேரமிது நாம்செய்ய!

சிக்கனமாய் எதையுந்தான் செலவுசெய்ய வேண்டுமின்று!
 சிக்கனமாய் நேரமிங்கும் செலவிடுதல் நம்கடமை
 முக்கியஎன் நோக்கங்கள் மொழிந்தும் முடித்திட்டேன்!
 இக்கணமே விலகிடுவேன் இன்கவிகள் நீர்கேட்க!

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

உயர்ந்தவற்றை எண்ணுவதில் நானே மன்னன்!
 உயர்ந்தவற்றைப் பேசுவதில் நானே மன்னன்!
 உயர்ந்தவற்றைச் செய்வதிலும் நானே மன்னன்!
 ஒப்பெனக்கே எவருமிலை! என்ற நெஞ்சின்
 நயப்புரை நான் அடைந்திடுதல் வேண்டும் என்றே
 நாளெல்லாம் முயலும் அந்தத் தன்னலத்தின்
 மயமானோர் மட்டுமுள்ள உலகம் ஒன்றை
 வானுலகை விஞ்சிடவே படைத்தல்வேண்டும்!

காட்டுக்குள் தனியாகப் போய் றைந்து
 கடுத்தவங்களாற்றி முத்தி அடைதல் விட்டு
 நாட்டுக்குள் வாழ்ந்திருந்து நல்ல செய்கை
 நற்குணங்கள் தமையூக்கி ஊழல்கட்டுச்
 சாட்டையடி கொடுப்பதனால் அறங்கள் நாட்டி
 தண்ணருள் மோட் சம்விழைவோர் தம்மைக்கொண்ட
 நாட்டையன்றி ஓர் முழுமை உலகந் தன்னை
 நாமமைக்க வேண்டும்! அந்த நாளெந் நாளோ?

கடவுள் நம் மனச்சாட்சி! மனச்சாட்சிக்குக்
 கட்டுண்ணல் தானுண்மை வழிபாடென்று
 திடமாக நம்பி முழு நேர்மை பேணி
 தெய்வத்தின் செல்லச்சேய் தானாய் நாளும்
 நடமாடும் ஆலயங்கள் ஆனோர் மட்டும்
 நடு நிலைமை நெஞ்சுடைய நல்லோர் மட்டும்
 குடி மக்களாய்க் கொள்ளும் குழப்பம் இல்லாக்
 கோலமிகு புத்துலகம் படைத்தல் வேண்டும்.

ஆதிக்க வெறிபிடித்தோர் தம்மையெல்லாம்
 அலவாங்கால் உலக்கைகளால் அடித்ததுக் கொன்று
 சாதிக்கோர் நீதியெனுஞ் சதிகள் பேசும்
 சண்டாளப் பேய்களுக்குச் சமாதிகட்டி

நீதியுடன் யாவரையும் உயிரை எல்லாம்
 நெஞ்சாரச் சமத்துவமாய் நேசிக்கின்ற
 சீதளஞ்சேர் புத்துலகம் படைத்தல் வேண்டும்!
 திருநாளாய் அந்நாளே திகழ்தல் வேண்டும்!

பிணமானார் போர்களிலே வேங்கையாம் நம்
 பிள்ளைகளின் தியாகச்சா எண்ணார்! வேகார்!
 மணஞ்செய்தார் புலிகள் சிலர் என்றே பொங்கும்
 மரங்களினை - விலங்குகளைச் சுமக்கும் இந்தப்
 பிணி நெஞ்சர் உலகத்தை உடன் நீ றாக்கி,
 பிறர் சேயுந் தன்சேயாய்ப் பேணும் போற்றும்
 குணங் கொண்டோர் தமைமட்டும் கொண்ட தெய்வக்
 குவலயத்தை உடனடியாய்ப் படைத்தல் வேண்டும்

தனைக்கொல்ல ஆயுதங்கள் வாங்க என்று
 தடியாட்சி அரசுக்குத் தலைவணங்கி
 திவம் நூறு வழிகளிலே வரிகள் நல்குஞ்
 சிகரெட்டர், சாராயர், சீனியர்கள்
 எனையீந்தேன் இறந்தேனும் உம்மைக் காப்பேன்
 என்று சில வரி கேட்கும் புலி வீரர் மேல்
 சினங்கொண்டு திட்டுகின்றோர் வாழும் இந்தத்
 தீயுலகை அழித்துயர்ந்த உலகஞ் செய்வோம்!

பதுக்குகின்றான் பசித்திருக்கத் தன்னீழ்த்தான்
 பாவியந்த வியாபாரி! பசிச்சா போக்கப்
 பதுக்கலினை ஒழிக்கும் நடவடிக்கை சொன்னால்
 பசியோடும் பாய்கின்றான் ஓர் ழத்தான்!
 எதுக்கப்பா போராடப் புகுந்தோம் என்று
 இதயமெலாம் வெம்புகின்ற புலிகள் ஆற
 உதிக்க ஒரு தனியுடைமை மறுக்கும் வையம்
 உடனடியாய் வகை செய்ய வழி தோன்றாதோ?

மண்மீட்க மாண்டிட்ட மாவீரர்க்கு
 மலர்தூவி மணமேவி வணக்கஞ் செய்வோர்
 புண்பட்டுப் போரில் கை காலிழந்த
 புனிதர்க்குப் பணிவிடைகள் நாளுஞ் செய்வோர்
 உண்மைக்காய் நீதிக்காய் மானத்துக்காய்
 உரிமைக்காய்ப் போராடி விழுப்புண்பட்ட
 பெண்கட்டி ஆண்கட்டிப் பெருமை பூப்போர்
 பெருநெஞ்சர் தமை வாழ்த்தும் புதுப்பார் செய்வோம்!

சொந்தக் காலும் சுதந்திரமும்

என்மகன் வாழ, என்மகள் வாழ
 பொன்பொருள் தேடிப் பொழுதெலாம் ஏங்கி,
 என்முழு வாழ்வும் இழிந்தத னாலே,
 என்னினம் வாழ என்மகன் வாழ்வான்
 என்னினம் வாழில்என் மகளும் வாழ்வாள்
 என்பதை எண்ணிட மறந்தத னாலே,
 வீட்டுக் காகவே வெந்துவெந் துழைத்தேன்!
 ஈட்டப் பொருளை எதையெலாஞ் செய்தேன்?
 மலிவாய் மண்ணெய், மலிந்தமின் சாரம்
 செலவு குறைந்த செய்கமம் தன்னில்
 கொள்ளை செல்வம் சூவித்தேன்! கிணற்றில்
 உள்ள துலாவை உக்கிட விட்டேன்!
 தள்ளி விழுத்திச் சமையலுக் கெரித்தேன்
 வள்ளிக் கிழங்கு வரகு குரக்கன்
 தினையாம் பயிரைச் செய்வதை விட்டேன்
 இனிதாய்க் 'கேக்' பாண் நூட்டில்ஸ், பிஸ்கற்
 எனுமிவை தாமே இரையாய்க் கொண்டேன்!
 கனவா கண்டேன் காலங் கெடுமென்று?
 சிங்கள அரசு தீனிலை கிடைக்க
 மங்கள மாய்ச்சா மாண்கள் என்றும்
 அனுப்பும், என்றே ஐயோ இருந்தேன்!
 நினைத்திலேன் நாட்டில் நிலவிய இனப்பகை!
 தொடர்ந்தும் உன்னில் சுளைகள் பிடுங்குவேன்!
 தொடர்ந்தும் உன்றன் துகில்கள் உரிவேன்!
 எதிர்த்தால் பிரிய எண்ணினால் தொலைந்தாய்!
 மிதிப்பேன்! எனவே வீறுடன் இயங்கிய
 சிங்களத் திமிரைச் சினங்கொண் டெதிர்த்த
 வெங்களப் போரிங்கு வெடித்ததோர் காலம்!
 உனக்கு மாவா உரிமையா வேண்டும்?
 அனைத்து வசதியா ஆட்சியா வேண்டும்?
 ஈழமா வேண்டும் எண்ணையா வேண்டும்?

கும்பிடு எல்லாங் கொடுப்பேன் என்றது!
 வம்பெதற் சென்றினும் மடங்கி யிராமல்,
 சுருட்டல் சுரண்டல் சூழ்ச்சியை எதிர்த்து
 மிரட்டிட வேங்கை, மிகுசினங் கொண்டது!
 வெம்பகை கொண்டு வெகுண்டதால் பேரினம்
 ஐம்பது சதத்துக் கமுகம் பாக்கும்
 ஐயோ இல்லை ஐந்துரு பாய்க்கும்!
 கையோ பையோ காயத் தொடங்கின!
 துட்டுத் துட்டாய்த் தொகுத்த பணத்தைக்
 கொட்டிக் கொடுத்துங் கொளப்பொருள் இல்லை!
 அப்பா நிற்கிறார் அரிசிக் கியூவில்!
 அப்பளம் அம்மா மண்ணெய்க் கியூவில்!
 தம்பி சோப்புக் கியூவில்! தங்கை
 வெம்பி வெய்யிலில் வாங்கச் சீனி!
 எவனோ காலில் எத்தனை ஆட்டம்
 சிவனே ஆடினோம்? திடுமெனக் காலை
 அவனே பறித்தான்! அவலமாய் வீழ்ந்தோம்!
 அவலத்தை ஆக்கமென் றணைத்தழிந் தோமோ!
 சொந்தக் காலில் சுதந்திரப் பொருளராய்
 அந்தக் காலமே ஆர்ந்திட மறந்தமை
 இந்தத் துயரின்றைக் கெய்திட வைத்தது!
 நொந்தோ நம்பிக்கை நோய்த்தோ விடாமல்
 கொதிக்கும் வயிற்றின் கொடுமை தாங்கி
 மதித்துண வுப்பயிர் வளவிலும் வளர்ப்போம்!
 உலாக்கள் புரியும் உந்துகள் மறப்போம்!
 துலாக்கள் ஏறித் துணிவாய் மிதிப்போம்!
 காசைக் கக்கும் புகையிலை மிளகாய்
 ஆசைப் பாட்டை அடித்துக் கலைப்போம்!
 காசைக் கொண்டுயிர் காக்கஏ லாமை
 ஈசன் உறைப்பாய் இன்றுணர்த் திட்டான்!
 சோறு வேண்டுமோ சுதந்திரம் வேண்டுமோ?
 ஊறுகாய் போடுவேன் உப்பில் லாதுணை!
 கூறென வொடுக்கும் கொழுப்பினர் எலும்பை
 நூறுதுண் டாக்க நொடியினில் நிமிர்வோம்!
 அமைந்திடில் அன்னை மண்ணில்நம் மாட்சி
 சுமந்துமா மண்ணெய் தூரத்துக் கப்பல்கள்
 ஈழத் துறைமுகம் எங்கும் அணுகும்! நம்
 ஈழத் தாக்கங்கன் ஏறிடும் பலகடல்!

மெழுகுவர்த்தி வெளிச்சத்தில் விடிகிறது தமிழீழம்

அன்னை ஈழம் அடிமை இருளில் ஆண்டுகள் பலவாக
இன்னல் பட்டே இடுக்கண் ஏற்றே காலங்கழிக்கின்றாள்!
நீலம் மஞ்சள் பச்சைப் படைகள் நீசச் சதிகளினால்
ஓலம் அவலம் ஓநம் மீழ் முலை முடுக்கெங்கும்!
நெஞ்சை அழுத்தும் நித்தத் துயர்கள் நெருப்புச் சோதனைகள்
பஞ்சம் பசிகள் ஏக்கப் பீதி பகலும் இரவுகளாய்ப்
பிழியும் பொழுதும் பிடித்த பிடியாய் ஈழம் கண்டு விட
மெழுகுவர்த்தி பலவும் தியாக விளக்காய்க் கரைகையிலே
கங்குல் மெல்லக் கரைதல் கண்டோம்! எங்கள் கண்காண
தங்கக் கதிரோன் தன்னால் விரைவில் விடியும் தமிழீழம்!
எங்கெல் லாமோ இரவல் வாழ்வில் அகதிச் சிறைவாழ்வில்
தொங்கிச் சுழலும் துயரத் தமிழர் துடிப்பாய் ஓடி வரும்
அந்தத் திருநாள் அடிமை அகல்நாள் விரைவில் வரும் பாராய்!
வெந்திங் கெல்லாம் விடியல் வரையும் வெளிச்சம் பரப்புகிற
கரையும் அழியும் மெழுகு வர்த்திக் கணங்கள் பாருமிதோ!
வரலாறொன்றை வரையும் மைகள் வாழ்க்கை காணுமிதோ!
வானக் குண்டால் வாழ்ந்த வீடு மண்மே டாகிவிட
தானும் புதல்வர்தாமும் நூறு தாழ்வாரம் அலைந்தும்
ஈனப் பகையை எதிர்த்தேதேயும் ஏழைத் தமிழ் மகனும்
தானிங் கடிமை இருளைத் தகர்த்துச்சாயும் மெழுகு திரி
பாய்ந்து மோதி படைகொல் தமிழன் பட்டினி போட்டுவரின்
காய்ந்தே வயிறு காலில் வீழ்வான் கட்டி யாண்டிடலாம்!
என்றே மனதில் கோட்டை கட்டும் எதிரி ஏமாற,
தின்றே இலைகாய் வேர்கள் வாழ்ந்து தியாக ஒளிவீசும்
மெழுகுவர்த்தி வெளிச்சந் தன்னில் விடிகிற தோர் தேசம்!
'அழுதும் பிள்ளை அவளே பெறுதல் அன்றி வழியில்லை!'
என்ற மொழியின் எடுத்துக் காட்டாய் இலங்கும் தியாக ஒளி
இன்றெம் மீழம் பூணும் எழில் தம் மகுடம் என்னோமோ?

போகப் பொருளாய்ப் பூட்டிப் பெண்ணைப் பொசுக்கல்

போதாமல்

ஆகக் கொடுமை சீதனம் அள்ளித் தாவென் றடஞ்செய்தல்!
இந்தக் கொடுமை வென்று மணமே எய்தப் பல்லாண்டாய்
வெந்து சேர்த்த பணமும் விலைகள் உச்சம் விழுங்கிவிட
கலங்கள் காளையர் அடையத் துடிக்கக் களங்கள் செல்கின்ற
கலங்கரை விளக்கக் கன்னியர் தியாக மெழுகு வர்த்திகளின்
வெளிச்சந் தன்னில் வெறியர்ச் சாடும் விடுதலைப் போரினிலே
பளிச்சென்றங்கே பாராய் கீழ்வான் பரவும் உதய ஒளி!
விரதங் காத்தும் விழித்துத் தொழுதும் வேண்டிப் பெற்ற

பிள்ளை

பொருதோர் களத்தில் புகுந்திடவானம் பொறுத்துச் சுடு துன்பம்
எதிரிப் படையை எம்மண் விட்டே எதிர்த்து விரட்டிடவே
இதயங் கனல ஏத்தி நிற்கும் ஏழைப் பெற்றோராம்
மெழுகு வர்த்தி வெந்தி ஒளியின் வீச்சில் நிகழ்போரில்
கழியக் கங்குல் கதிரின் உதயம் காண்பாய் கீழ்வானில்
படித்துப் பட்டம் பதவி பெற்றுப் பார்ப்பன் வீட்டையென
கொடுத்தே உயிரை வளர்த்த பிள்ளை கோலம் குணம் மாறிப்
போர்க்குச் சென்றான் புலியாய் என்று புழுங்கும் நிலையினிலும்
மூர்க்கர் அரச படையை விரட்டும் முயற்சி வெற்றிபெற
அறமே விரைந்தே அருள்வாய் என்றேத் தந்தப் புலித்தந்தை
மறவன் மெழுகுவர்த்தி யொளியில் மடிய அடிமையிருள்
களம் போற் சிவந்து கருமை நீங்கிக் கனலும் கீழ்வான
விளிம்பில் பாராய் தமிழர் ஈழம் விடிதல் தெரிகிறது!
வேண்டேன் இன்பம் சுகங்கள் ஈழம் வெல்லும் மட்டுமெனப்
பூண்டே சபதம் புலிகட் கோடிப் போரில் உதவுவதில்
கருத்தாய் நிற்கும் காளை கன்னி மெழுகு வர்த்திகளின்
உருக்கும் ஒளியில் ஒழியக் கங்குல் உதிக்கிற தீழீம் பார்!

மக்கள் புரட்சி என்பது இதுதான்

பொறுத்தோம் பொறுத்தோம் புழுவாய்ப் போனோம்!
பொசுங்கிட முன்னம் எழுவோம்!
வெறுத்தோம் உயிரை! வெறிப்புய லாக
வீழ்த்திடு வோம்பகைச் சேனை!

இரண்டினில் ஒன்றை இக்கணங் காண்போம்!
எழுஎழு என்றொரு மக்கள்
திரண்டெழு கின்ற தீப்புயல் பெயரே
தேர்ந்திடு மக்களின் புரட்சி!

எத்தனை துயரம் எத்தனை கொடுமை?
இல்லையோ இதற்கோர் எல்லை?
செத்திடல் மேலே தினம்அணு அணுவாய்ச்
சித்திர வதையிதிற் பார்க்க!

என்றொரு சமூகம் எரிமலை யாக
எழுந்திடி முழங்குசம் மாரம்
ஒன்றினை நடத்தும் உக்கிரப் புயலே
ஓ! அந்த மக்களின் புரட்சி!

அடியடி யாக அடிமைக ளாக்கி
ஆண்டிக ளாக்கிட எம்மை
கொடுமைகள் கோடி கொலைபுரி படையைக்
கொன்றபின் நேமறு வேலை!

எடுஎடு கத்தி வான்தடி பொல்லு
இம்மண்ணில் எதிரியைத் தேடி
அடியடி வெட்டு அழியழி என்றே
அனல்வது மக்களின் புரட்சி!

என்குடி சைக்குள் இறங்கிடுந் தடியன்
இறையெனி லும்விட லாமோ?
பின்விளை வெண்ணேன் பேயெனப் பாய்வேன்!
பிள்ளைகள் குட்டிக ளோடே!

எந்தமிழ்த் தேசம் ஈழமண் ணெங்கும்
எரித்திடுஞ் சிங்களன் மீது
கந்தகச் சமையாய்க் கரும்புலி யாகிக்
கடுகுதல் மக்களின் புரட்சி!

சத்தியக் குழந்தை சாவினைத் தடுக்கச்
சமூகமே திரண்டுசெய் கின்ற
சத்திர சிகிச்சை தான்மக்கள் புரட்சி
சரித்திரங் கண்டதில் வுண்மை!

இத்தலை முறைக்கும் இனிவரு வோர்க்கும்
சொத்துக்கள் குவித்திடல் விட்டு
எத்தலை முறையும் ஈழமண் வாழ
எழுகவே மக்களின் புரட்சி!

பதுக்கல்கள் சுரண்டல் பகற்கொள்ளை விட்டு
பகிர்ந்துண்டு விடுதலை ஊக்கி
உதைத்திடல், பகையை ஓட்டிடல் ஈழ
உத்தமத் தமிழனின் புரட்சி!

சந்ததி பலஆள் தமிழ்நிலம் ஈழம்
தன்விடு தலைக்கெழும் போரில்
தந்திட உயிரைத் தமிழினம் எழுதல்
தானுயர் மக்களின் புரட்சி!

மூத்திடும் மட்டும் முழுத்தவம் புரிந்து
மோட்சமே பெறுவதில் பார்க்க
பூத்திட ஈழப் புலித்தமிழ் ஆட்சி
புரட்சிசெய் தால்நிசம் மோட்சம்!

சுட்டெம்மை வெட்டித் துரத்தியே தீர்த்துக்
கட்டவே கங்கணங் கட்டும்
துட்டரை அடித்துத் துரத்திடச் சனமே
துணிந்தெழல் மக்களின் புரட்சி!

ஓளவைக்கொரு விழா

ஆண்டு பலவாக அந்நியன்கூழ் போராலே
மாண்டு மடிந்தும் மாளிகைகள் மண்மேடாய்
இடிந்து சரிந்தும் எத்தனையோ ஊரழிந்தும்
மடிந்து தளரா மனத்தன்னில் உருவேறி,
ஈழ விடுதலையே இலட்சியமாய் உறுதியுடன்
காணையர்க ளோடெங்கள் கன்னியரும் போராடும்
காலமிது! ஆம்! இந்தக் காலத்தில் எமக்கெல்லாம்
சீலங்கள், மிகத்தேவை! சீலங்கள் எவையென்று
செப்புகின்ற நீதித் திருநூல்கள் அனைத்துள்ளும்
ஓம்பரிய நூல்கள் எவை? ஓம் ஓளவை நூல்கள் தாம்!
ஆத்திசூ டியன்றி அக்கொன்றை வேந்தன் நூல்
சீர்த்தவாக் குண்டாம் செம்மைபுகல் நல்வழிபோல்
காலத்துக் கேற்ற கணக்கற்ற அறங்களினை
மேலெடுத்துச் சொல்ல வேறெந்த நூலுண்டு?
வீடிழந்து சொத்திழந்து வீதியிலே நொந்தலைந்து
வாடிவரும் பசித்தவர்க்கு வயிறார அன்னமிடும்
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென்ன மாட்டார் இசைந்து என்றார் நல்வழியில்!
நாம்செய்யும் பாவந்தான் நமைவருத்தும் யுத்தமென்று
நாம் விளங்கித் திருந்தவைக்கும் நற்கவிதை தான் ஓளவை
“தாம்தாம் செய்தவினை தாமே அனுபவிப்பார்!”
ஆம் நாம் இதைஉணர்ந்து அறநெறியில் இறங்கிடுவோம்!
குண்டுக் கிலக்காய்மண் கும்பிகளாம் வீடுகளைக்
கண்டுந் தெளியாமற் கஞ்சர்களாய் வாழ்வோர்க்கு
ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போ லாம்செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர்! ஆதலினால்,
சோறிடும் தண்ணீரும் வாரும்! தருமமே
சார்பாக உண்ணீர்மை வீறும் சிறந்தென்று
ஊர்ஏத்த அன்றே உரைத்தார்நம் மூதாட்டி!

அந்நியனின் ஆட்சியென்றால் அரிசிவரும் மண்ணெய்வரும்
என்னகுறை யும்இன்றி இன்புறலாம் என்போர்க்கு

தொழுதுண் சுவையின் உழுதுண் இனிதென்று
வெளிப்பகட்டைச் சாடும் மெய்க்கவிநம் மவ்வைதான்!

அதர்மத் திமிர்கொண்டே அறமின்றித் தமிழினம்
சிதையக் கொல்வோனின் சேர்படைபல் மடங்கெனிலும்
பேயர் பட்டயதனைப் பிச்சை எடுத்தேனும்
ஓயப் பயந்தோட ஓட்ட முயல்என்ன
ஐயம் புகினும் செய்வன செய்யென்னும்
மெய்யறிவு கொன்றை வேந்தன் தனிற்சொன்னார்!

இங்கிருத்தல் தொல்லை! எங்கேனும் போவமென்று
தங்குமன்னை ஈழந் தனைநீங்கிக் கொழும்புமுதல்
அயல் நகர்கள் போகும் அத்தன் னலத்தாரை
நயமாகச் சாடும் நம்மவ்வை பாட்டொன்று!
அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவல்லர் அக்குளத்தில்
ஓட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் ஒக்குமே
ஓட்டி உறைவார் உறவு!

மற்றெந்தப் புலவருக்கும் வைக்கின்ற விழாவினிலும்
இற்றையெம் மீழத்தின் இன்னற்கா றுதல்கூறும்
அவ்வைக் கெடுக்கும் அரிய இந்த விழாஉயர்வே!
இவ்விழா எடுப்பாரை இடமறிந்து வாழ்த்துகிறேன்!

இப்படியே பலநூ ரெழில்நீதி தருமவ்வை
செப்புகிறாள் படியென்று சிறந்தபிற நூல்களையும்!
“தேவர் குறளும் திருநால் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்!”

அன்னைக்குப் புலிவீரன் அன்புமடல்

ஆயுதங்கள் தாங்கிவந்த

அரக்கர்கள் அன்றாடம் ஊரழிக்க
நாயலைச்சல் நாம் கலங்கிப்

பட்டகதை நாசம்நீ மறக்கமாட்டாய்!
தீயவரால் நாயாகச்

செத்திடுதல் நிசமென்றுங் கண்டபின்பே
பேயெதிரிப் படைவிரட்டும்

புலியானேன்! புண்ணியனாய்ச் சாவேணம்மா!

என்சாவை எதிரேற்றும்

எதிரியினை எதிர்த்தடிக்கும் தர்மத்தாலே
பொன்போலென் தாய்தந்தை

உடன்பிறந்தோர், புலித்தேசம் வாழல் கண்டாய்!
பின்வாங்கிப் பறக்கின்றான்

பேயெதிரி! ஈழச்சந் ததிகள் வாழச்
சென்றாலும் சாவின்பின்

செல்லுமிடஞ் சொர்க்கந்தான் மகிழ்வாயம்மா!

அதர்மத்தை வெறுக்கின்ற

அப்பண்பை அன்றெனக்குந் தந்தாய்நீயே!
அதர்மத்தை எதிர்க்கின்ற

ஆண்மையென்னில் கண்டின்றோ கலங்குகின்றாய்!
புதர்மண்ட நெஞ்சழுக்கில்

பொய்ச்சாமி யாகாமல் புனிதனான
விதங்கண்டு மெய்சிலிர்த்து

வியந்தாட வேண்டமோ நீஎன் அம்மா?

இருட்டுவழிப் பொருள்தேடி

இன்னல்குமந் ததைக்காத்து வீடுசொர்த்தாய்
திரட்டிவைத்துத் தீப்படையின்

குண்டுக்குச் சிதறவிட்டுக் கலங்கி நிற்கும்

குருட்டுமக னாயென்னைக்
 கொன்றாலே அன்றோநீ அழுதல் வேண்டும்?
 இருக்குமென்றன் இளையவரும்
 இங்குவந்து சேர்ந்துய்ய இயம்பு நீதி!

நொந்துபெற்றாய் ஐந்துபிள்ளை!
 நூறுபல துன்பங்கள் எமக்காய் ஏற்றாய்!
 இந்தநிலை மைபுலியாய்
 இணைந்துள்ளார் அனைவரது வீட்டிலுந்தான்!
 வந்துநிற்கும் எதிரியினை
 மறித்தடித்துக் கலைப்பதற்குள் ஐந்தில் ஒன்றை
 தந்ததினால் ஈழத்தின்
 சந்ததிகள் ஐந்தில்நான் குய்யும் அம்மா!

போம்லண்டன், ஆஸி, பிரான்ஸ்
 புதல்வர்களே எனமக்கள் தமையனுப்பி
 ஆம்! கொள்ளி வைத்திடயார்
 எனக்கென்றும் அடுப்படியில் அழுஞ்செல்லாச்சி
 வேம்நெஞ்சப் பொறாமையினால்
 வீடுவந்தே அடிமாலா அவனைத் தந்தால்
 நாம்காப்போம் சாகாமல்
 நாடொன்றுக் கனுப்பியென்றால் மயங்கலாமோ?

பேயாக நடந்துபிழை
 பெருந்தொகையாய்ச் செய்துகொண்டு இழைசினக்கப்
 போய்சன் கோனில்களில்
 புனிதர்களாய் நடிக்காமல் பலரீழத்தில்
 துயேராய்த் தர்மப்போர்
 சுதந்திரப்போர் நிச்சயமாய் வெற்றிகாண
 வாயார மனமார
 வழத்துகையில் நீமட்டும் அழுங்கலாமோ?

தன்னொருவன் முத்திக்காய்த்
 தகிதாகம் பசிதாங்கும் ரிஷிக்கும் மேலாய்
 இன்னொருவர் - இல்லையில்லை
 இலட்சங்கள் மனிதஉயிர் காத்தற்காக

இன்னுயிரும் ஈகின்ற

இணையில்லா முனிவர்தம் மணியில் சேர்ந்தேன்!
என்னை யெண்ணி மகிழ்மமா!

ஏந்தநீயும் வாதுவக்கை! தர்மம்காப்போம்!

பல்லாயி ரம்பேயைப்

பல்களம்மண் கிண்டியிற்பூ நகர், கிளாவிச்
சில்லா யிரம்புலிகள்

சிதறடித்துச் சிகரமுறும் வெற்றிகண்டாய்!
நல்லாய்நீ தொழுமீசன்

நம்கண்ணில் தர்மம் அவன் தான்வெல்வித்தான்!
வெல்லும் அந்த அறம்! ஈழ

விடுதலைக்கு வித்தாவோம்! வருகநீயும்!

என்றனுக்கும் குடும்பபாசம்

இருக்கிறது - தமிழீழக் குடும்பம் மீது!
என்றனுக்கும் உண்டுபத்தி

இறைவனது வடிவான தர்மம் மீது!
என்றனுக்கும் வாழ்வாசை

இருக்கிறது - ஈழத்தார் இதயந்தம்மில்!
இன்றுமட்டும் அன்று! வருந்

தலைமுறைகள் எவற்றிடையும் வாழ்வேனம்மா!

சத்தியந்தான் வெல்லும்! அந்தத்

தர்மம்தான் வெல்லும்! என நம்பிடாமல்
புத்தி தூங்கக் கடவுளையும்

போய்த்தொழுதல் வீண்வேலை! உணர்கஅம்மா!
உத்தமர்கள் நினைப்பதெல்லாம்

உண்மை இறை தப்பாமல் நிகழ்த்தும் என்னும்
சத்தியத்தை நெஞ்சேற்றிச்

சரித்திரம்நாம் படைத்திடுவோம்! வருவாய் அம்மா!

தூரங்கள் சென்றவரே! வாருங்கள் யாழ்ப்பாணம்!

தூரங்கள் சென்றுறைந்தெம் சோகங்கள் மறந்தவரே
வாருங்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தொருகால் பாருங்கள்!
போரெங்கள் மண்மீது புரிகின்ற அக்கிரமம்
கோரங்கள் நடுவில் அலங் கோலங்கள் ஆயிரமே!
வருகின்ற தலைமுறைகள் என்றாலும் வதையின்றி
அரிகண்டம் அவலங்கள் அணுகாமல் வாழ்வென
இன்றையிளந் தலைமுறையார் எடுத்தேகி ஆயுதங்கள்
கொன்றுகொன் றெதிரியைத்தாம் கொலையுண்ணல் ஒருபக்கம்!
ஐம்பதுகள் சுறாதிருக்கை அசல்வினைமீன் இல்லையென்று
தம்பிறண்டி மென்டிசுக்கும் தடையீழ்ப் போரென்று
விடுதலைப்போர் திட்டுகின்ற வேதனைகள் மறுபக்கம்!
வடிகசிப்பும் மணைகளுடன் வயிறும்சுடல் ஒருபக்கம்!
வாழ்கின்ற பதினாறு வயதிளைஞர் களங்களிலே
கூழ்நிணமாய்ச் சிதறியருக் குலைகின்றார் ஒருபக்கம்!
அறிவுசெட்ட அறுபதுகள் அழுதுவேண்ட வேண்டியவர்
அறுபதாண்டுக் கல்யாணம் அடிபட்டும் நடத்துகிறார்!
சந்தனுக்கள் கூட்டமிவர்! தந்தையர்க்கு மணவாழ்வு
தந்துநிற்கும் வேங்கைகளோ தமிழீழ வீட்டுமர்கள்!
நாயன்மார் வழிநின்று நல்லவராய் இறையுவுக்கும்
தூயவராய்த் தொழுதூர்கள் துயர்தடுப்போர் ஒருபக்கம்!
எரிகின்ற திம்மண்ணே என்றுமிலா விதமின்று!
மருவுங்கள் நாயன்மார் வாழ்ந்தநெறி! அவர்போலப்
பரியுங்கள் பிறர்க்கென்று பழக்கார்முன் மாதிரியாய்!
வரும்படிகள் மாலலக்காய் வாய்கிழியக் கோயில்களில்
பிரசங்கம் செய்கின்ற பேரறிஞர் மறுபக்கம்!
ஒருபழியும் உள்ளத்தில் நாசெயலில் ஊடுருவாத்
தருமம்தான் தலைகாக்கும் அல்லாமல் தருமமெனும்
ஒருபோர்வை நம்தலைகள் ஒருபோதும் காக்காது!

என்ற உண்மை எண்ணாராய் ஏராளம் நல்லொழுக்கம்
நின்றுரைப்போர் நெடுஞ்சபைகள் நெஞ்சுசுடல் ஒருபக்கம்!
தாய்மண்ணில் கிடைக்காத சாந்தியினை வேறெங்கு
போய்ப்பெறுதல் கூடுமென்று புலியானோர் ஒருபக்கம்!
போரிதனைச் சாட்டாக்கிப் போக்கிவெளி நாடுமைந்தர்
கோரயுத்தம் வாழ்த்திநிதி குவிப்பவர்கள் மறுபக்கம்!
இறைஒன்றே! என்சமய இறையுந்தான் தூய்மையனாய்
முறையாக நான்தொழுதால் முன்னின் றருளுமென்று,
அதையிதைத் தான் சேர்க்கும் அந்நரிகள் விரிக்கின்ற
மதமாற்ற வலைவீழா மாண்புடையோர் ஒருபக்கம்!
இத்தெய்வம் சரியில்லை ஏத்திடுவேன் வேறென்று
புத்திதடு மாறிநிதம் புரண்டலைவோர் மறுபக்கம்!

திருமுறைசொல் செந்நெறியில் சேர்ந்தொழுகில் நம்பழியால்
வருதுயர்கள் நீங்குமென்று மாண்புற்றோர் ஒருபக்கம்!
திருமுறைசொல் தூய்மையெலாம் சேர்ந்தொழுகல்கடினமென்று
திருமுறைக்கு விழாவெடுத்துச் செருக்குறுவோர் மறுபக்கம்!
ஈசனடி போற்றுங்கள் இடர்தீரும் எனுங்கோவிற்
பூசகர்கள் ஒருபக்கம் பொன்னாசை உந்திடப் - பொ
லீசினடி போற்றியூர்ப் பூசல்கள் பெருக்குசில
பூசகர்கள் செயலாலே புழுநெளிதல் மறுபக்கம்!
தூரங்கள் சென்றுறைந்தெம் சோகங்கள் மறந்தவரே
வாருங்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தொருகால் பாருங்கள்!

மருந்தோ மற்றானோம்பும் உயிர்வாழ்க்கை

சாகத்தான் நேர்ந்தாலும் தன்மானங் காத்தழியும்
வேகத்தைக் கொண்டவனே மெய்ம்மனிதன்! இதனைத்தான்
மருந்தோமற்றானோம்பும் உயிர்வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்தென்றார் பெரும்புலவர்!
கேடுற எம்மானம் அக் கில்லாடிச் சிங்களவன்
சிறுப்பிணைகள் பல செய்து செந்தமிழர் எங்களினை
ஒறுத்துவரும் போதினிலும் ஊமைகளாய் ஆமைகளாய்
பொறுத்திருந்து பொய்யுடம்பைப் போற்றுவதோ எனஇன்று
சிறுத்தைகளாய் வேங்கைகளாய்ச் சினந்தெழுந்து நிற்கின்றோம்
போட்டபகைப் பத்தளங்கள் பொடிப்பொடியாய் ஆக்கியிங்கு
வேட்டைக்கு வந்தபடை வீழ்ந்தடித்தே ஓடவைத்தோம்!
ஊனோம்பும் வாழ்க்கையினை உன்னாமல் தன்மானம்
தானோம்பி நிற்கின்றோம் தமிழ்ப்புலிகள் நாமின்று!
எங்களுயிர் ஆயிரமாய் இறக்குங்கால் விளங்கவில்லை
தங்களுயிர் ஆயிரமாய்ச் சாவதனைக் கண்டிரின்பே
தென்னிலங்கை நினைக்கிறது செய்திடவே போர்நிறுத்தம்!
தன்னாண வப்போக்கில் சற்றே தளர்கிறது!

சட்டப்படி எமக்குரிய சாப்பாடு தடுத்திட்டான்
விட்டுக் கொடுத்தேநாம் வீழவில்லை அவன்காலில்!
வீடெரித்தும் ஊரெரித்தும் விரட்டிட்டான்! அகதிகளாய்
வாடுகின்ற போதும்நாம் மண்டியிட்டிடுச் சோரவில்லை!
நெருப்பினுக்குள் நின்றபடி நெருப்பாக மோதுகிறோம்!
செருக்குமிக்கு நின்றவரின் திமிரடக்கி நிற்கின்றோம்!
எங்களது போர், தரும் ஏற்கும்போர் என்பதனால்
எங்களது போர், இறையும் ஏற்கும்போர் என்பதனால்
வீழ்நிலைகள் பலகடந்து விடுதலையை நாமெய்துஞ்
சூழ்நிலைகள் காண்கின்றோம்! சுற்றிமரம் படர்கின்ற
கொடியேதான் சிறுபான்மை கொழுத்தமரம் பெரும்பான்மை!
அடிபணிவாய் தமிழ் என்றோன் அறுதிப் பெரும்பான்மை
பெற்றுவிட்டால் தேர்தலிலே, பேயடியால் குடாணைக்கைப்
பற்றித் தருவேன்என்ற பச்சை இனவாதி

முக்காடு போட்டபடி மூலைக்குள் ஓய்ந்ததுவும்
 தக்கஅர சியல்தீர்வாய்ச் சமாதானத் தீர்வொன்றை
 பேசித்தீர் எனஆணை பிறப்பித்துத் தென்னிலங்கை
 ஆசியினைச் சந்திரிகா அம்மைக்கு வழங்கியதும்
 தன்மானத் தமிழ்ப்புலிகள் தந்தஅடி உறைப்பால்தான்!
 மின்சாரம் தந்தெண்ணெய் வேண்டியமா பருப்பரிசி
 கப்பலிலே குடாவுக்காய்க் கணக்கின்றி ஏறிடினும்
 கப்பலிலே எம்மானம் கடுகளவும் ஏறவிடோம்!
 அமைதியினை விரும்புவதில் ஆர்க்கும்நாம் குறைவல்லர்!
 தமிழினத்தைத் தடித்தனத்தால் தலைவணங்க வைக்கின்ற
 தமிரைத்தான் எதிர்க்கின்றோம்! தீர்ப்போமே பேசியென்று,
 எமைநோக்கி நீள்கரத்தை இறுகவேநாம் பற்றிடுவோம்!
 ஏழா யிரம்புலிகள் எண்ணெட்டா யிரம்மக்கள்
 பாழாகிப் பலிபோயும் பலகோடி சொத்திழந்தும்
 பட்டதெல்லாம் தமிழீழப் பரம்பரைத்தா யகம் மீட்டுக்
 குட்டினனும் எவனுமெமைக் கொடுக்காத படைஅமைத்து
 நம்மைநா மேகாக்கும் நம்பிக்கை நிலைபடைத்து
 நம்மினத் தனித்துவங்கள் நலிவகன் றோங்கவைக்க
 அதிகாரம் கொண்டதொரு ஆட்சியிங்கு நாட்டுதற்கே!
 அதுகூட் டரசாங்க அமைப்பிலும் ஆகாதேல்
 இருவேறு நாடுகளாய் இத்தீவு பிரிவதனை,
 திருமலையே தலைநகராய்த் தமிழீழம் அமைப்பதனை
 விடவேறு வழியில்லை! விரைவினில் இங்கெமக்குள்
 தொடங்கவுள்ள பேச்சுகளும் தோல்வியுற நேருமெனில்
 மீண்டும் நாம் ஆயுதத்தை வேகமுடன் ஏந்திடுவோம்!
 மாண்டமற மாவீரர் வான்தேவ ஆன்மாக்கள்
 கண்ணீரில் மூழ்கவிட்டுக் கஞ்சியுண்டு சோம்பியிரோம்!
 உண்ணாமல் உறங்காமல் ஓயாமற் கனன்றுழைப்போம்!
 எங்களுயிர்த் தலைவன்முழு இனத்தமிழர் வரலாற்றில்
 தங்கத்தனி முதன்மைபெறும் தம்பிரிபர பாகரன்முன்
 வான்விளக்காய் இருந்தெம்மை வழிநடத்தும் திலீபன்முன்
 ஏன்எங்கள் மாவீரர் ஏழா யிரம்பேர்முன்
 ஈழத் தமிழர்நாம் எடுக்கின்ற சபதமிது!
 வாழியதன் மானம்எம்முள்! மலர்க ஓளித் தமிழீழம்!

திஸ்பன் இட்ட தீ

தன்னை உருவாக்கித் தமிழுக்குத் தந்திட்ட
அன்னை யாழிந்து அழுதே எடுக்கின்ற
நினைவு விழாக்கண்டு நிற்பான் திஸ்பனிங்கு!
சுனையாய் விழியூறத் தொழுது அவனைக் காண்பமென்று
கூடியுள்ள அனைவர்க்கும் கூறி வணக்கங்கள்
பாடித் தொடங்குகிறோம் பழகுதமிழ்ப் பாவரங்கை!

காக்கின்றோம் என்றுசொல்லிக் கழுத்தறுக்க வந்தவனின்
பேய்க்காட்டுக் கெதிராகப் பிள்ளையிவன் தெய்வீக
உண்ணாநோன் பேற்றந்த உக்கிரவேல் நல்லையிலே
கண்ணீர்க் கடலில் தமிழீழங் கதறவிட்டு
பன்னிரண்டு நாட்கள் பரிதாப மாய்க்கிட்டு
தன்னுயிரை அணுவணுவாய்ச் சாடிப்பலி எடுக்கப்
பொன்னுடலுள் இட்ட அந்தப் பொல்லாத நெருப்பின்று
என்னென்ன செய்துளது? இனியுந்தான் ஈழத்தில்
என்னென்ன செய்யுமென, என்றேதான் ஓயுமெனச்
சொல்லி இவர் கவிபாடத் துணிந்திங்கு வந்துள்ளார்!
நல்லகவி அனல்பொழிவார்! நான்குறுக்கே நிற்கவில்லை!

உக்கியுக்கிச் செத்தொழிந்த உத்தமன்தன் குடலிலிட்ட
அக்கினிநம் மீழ்த்தார் அகமெல்லாம் ஆவேச
அக்கினியைப் பரப்பியது! அடிபட்டுச் செத்தேனும்
துக்கங்கள் தொல்லைகளின் சுவாலைகளில் புகுந்தேனும்
தமிழீழம் அமைப்பதெனும், தாகத்தை மூட்டியது!
எம்கூட்ட ராணுவத்தை எதிர்த்தடிக்க வைக்கிறது!
கொக்காவில் வீழ்த்தியது! கொண்ட்சி குதறியது!
அக்காலத் தொட்டமும் அழித்துவந்த யாழ்ப்பாணக்
கோட்டையினைக் கைப்பற்றிக் கொடிநாட்ட வைத்துளது!
வேட்டையினை சிங்களத்தின் வெறிநாய்ப் படைகளெங்கள்
ஈழத்தை விட்டோட இன்றுவரை அடிக்கிறது!
ஆளைவிட்டாற் போதுமென்று அந்தச்சிங் களப்படைகள்

ராணுவச்சீ ருடைகளைந்து இரிந்தோடச் செய்கிறது
 ஆணவத்தோ .டாள்சேர்க்க அரசுபல முறைமுயன்றும்
 அப்படைக்காள் சேராமல் அச்சுறுத்தி வைத்துளது!
 அப்படையின் ஆயுதங்கள் எமக்கள்வித் தருகிறது
 தியாகிஎங்கள் திலீபன்தன் திருவயிற்றில் மூட்டியதீ
 வியாபித்துத் தமிழீழ வேங்கைகளின் நெஞ்செல்லாம்
 தலைமுறைகள் பலகடந்தும் தளராமல் நின்றெரிந்து
 தலைகொய்து பகைவர்படை தனைச்சாய்த்துச் சந்நதமாய்
 ஈழம்தன் விடுதலையை எட்டும்வரை நின்றெரியும்!
 ஈழத் தமிழரசில் எழில் நிலவாய்க் குளிர் பொழியும்!
 தமிழினத்தை அழிக்கநிற்போர் தாமெரிந்து நீறாவர்!
 எமைவிரட்ட நிற்பவர்தாம் ஈழம்விட் டோடிடுவர்!
 வீடெரித்தே இன்றீழம் வெறியாடி நிற்பவர்கள்
 நாடெரிந்து நாயாக நாளை யலைந்தொழிவார்!
 ஈழத்தில் பிறந்திருந்தும், ஈழத்தில் குடியிருந்தும்
 ஈழத்தை அழித்துநிற்கும் எதிரிக்கே எடுபிடியாய்
 கால்நக்கி வால்பிடிக்குங் கயவர்கள் போக்கற்று
 கால்வைக்க இடமின்றிக் கதிகெட்டுத் திணறிடுவர்!
 ஆன்மீகப் போர்வையிலே ஆசாட பூதிகளாய்
 ஏன்கொடிய யுத்தமென்று இகழ்கின்ற வஞ்சகர்கள்
 மலர்கின்ற ஈழத்தில் மக்களினால் ஒதுக்குண்டு
 நிலைகெட்டே வெளிநாடு நிச்சயமாய் ஓடிடுவர்!
 அதுமட்டும் நிச்சயமாய் அண்ணல் திலீபன்தன்
 விதிசெய்யும் வயிற்றுத்தீ விட்டோயப் போவதில்லை!
 தொடர்ந்தெரியும் அத்தீயே தூபமிடும் வேங்கைகளின்
 திடங்கொண்ட தற்கொடைகள் தீட்டுமந்த வெற்றிக்கு!
 ஆம்! மலரும் தமிழீழம் அதிவிரைவில் நிச்சயமாய்
 நாம் வெல்வோம்! திலீபன்தன் நற்கனவு நனவாகும்!

விடியலுக்கில்லைத் தூரம்

விடிவேது நம் தொடரும் வேதனைக்கு? கலக்கங்கள் முடியாவோ என்றழுகை மூழ்கிநிற்கும் தமிழினமே! இடர் கோடி நாம் கடந்தும் இன்னுயிர்கள் விலைகொடுத்தும் அடிபட்டு வளர்த்து வரும் அன்னைமண் விடுதலைக்கு நேரமிதோ நெருங்கியது! நிச்சயமாய் விரைவினிலே வீரசுதந் திரம் மலரும்! விடியல்நாம் காண்போம் பார்! நற்சகுனம் பலவின்று நாளைநம தெனல்கண்டோம்! புற்குலமாய்ப் புழுக்கடலாய்ப் புரையோடிக் கிடந்திட்டோம்! தன்னலங்கள் நிறைகுகையாய், தான்வாழ இனமழிக்கும் சின்னமனச் சிறுநரிகள் குலமாகிச் சிதம்பிட்டோம்! எங்களினம் இன்றெனிலோ இல்மறந்தோம்! எம்மினத்தைப் பங்கு முறு விக்கின்ற பாவினை எதிரிகளாய் ஏற்றுள்ளோம் திரள்கின்றோம்! எதிர்த்தழிக்க நிற்கின்றோம்! நேற்று வரை உதிரிகளாய் நித்தநித்தம் அழிந்த இனம் ஹன்றுபட்டு வேங்கையணி உட்புகுந்தும் உழைக்கின்றோம்! வென்று தமிழ் ஈழத்தை விடுதலையை நாட்டும்வரை கொண்டாட்டம் குதூகலங்கள் தமிழிறங்காக்குறிகொண்டோம்! குண்டாலும் ரவையாலும் கொலைவாள்கள் பொல்லாலும்! உண்டி வகை மருந்தெண்ணெய் உபகரணம் மின்தடுத்தும் மண்டியிட வைத்தெம்மை வாகைசூட நிற்பவர்க்கும் பணியமறுப் பதனோடு பலப்பலபுத் தாக்கங்கள் நுணிதாகத் தினமியற்றி நுகர்பண்டம் படைக்கின்றோம்! சிக்கனமாய்ச் செல்வத்தைத் தேவைக்கே தொடுகின்றோம்! அக்கறையாய்த் தினந்தோறும் ஆக்கத்தில் முனைகின்றோம்! மக்கள் பெறும் விழிப்புணர்வை வடிவாக நோக்குகையில் தக்கதொரு தமிழீழம் தலைதூக்கல் தெரிகிறது! ஆறாயிரம் வரையில் அருந்தவத்தாம் பிள்ளைகளை நீறாக விட்டன்றோ நீள்வதின்னும் ஈழப்போர்? மாவீரர் தியாகத்தின் மாண்பாலே பண்பட்டோம்! போவோம் நாம் புலியோடு போர்க்களமென் நெழுகின்றோம்! குளங்கலங்க மீன் பிடிக்கும் குள்ள நரிக்கும்பல்கள்

வளம் பார்த்துப் பிறன் சொத்தை வாரியாளரும் அக்கிரமம்,
போர்க்காலக் கலக்கத்தைப் பொருந்திய நல்வாய்ப்பென்று
ஊர்க்கோவில், மடங்களிலே ஓரிருவர் நலன்பேணல்
இக்கொடுமை இங்கு பல! இவை பின்னர் பார்த்திடலாம்!
முக்கியம் நம் மீழத்தின் முழுமீட்சி முதல் வெல்லல்!
என்ற பொறுப்புணர்வுடனே இணைந்தீழப் போரினிலே
ஓன்றாக எழும் பண்பும் உருவாகி விட்டதின்று!
மக்கள் மயமாகியிங்கு வளர்கின்ற ஈழப்போர்,
தக்க சுதந்திர வாழ்வைத் தமிழீழத் தனியரசை
நிச்சயமாய் மீள இங்கே நிறுவும் மிக விரைவில்தான்!
அச்சமறத் தமிழண்ணை ஆளும்நாள் தொலைவில்லை!
சத்தியத்தின் மயமாகத் தகதகக்க வேண்டியது
மத்தி மைய அச்ச நெஞ்சு! தனித்தனியே மானிடவர்
நெஞ்சங்கள் தூய்மையினால் நிமிர்ந்திடும்மேல் கோவில்களாய்
பஞ்சங்கள், பட்டினிகள் பகையுத்தம் இவையெல்லாம்
ஈழத்தை விட்டோடும்! இரவாய் நீள்துயர் ஒற்றை
நாளுக்குள் ஓய்ந்துவிடும்! நண்ணும்மண் விடுதலையும்!
கண்டிந்த உண்மையினைக் கணக்கற்ற நெஞ்சங்கள்
குண்டுக்குக் கோவில்களே சிதறியினுங் குலையாமல்
மனத்தூய்மை தனை முனைந்து வளர்க்கின்ற நிலையின்று!
மனக்கோவில் வடிக்கின்ற வனப்பின்று! பயனாச
விடியல் இனி அதிகம் நாள் சுணங்காது விரைந்துவரும்!
மடியின் மேற் குழந்தைகளும் மண்மீட்கக் கிளம்பிப்போய்
களத்தினிலே மரணிக்கும் கண்ணறாவி நீங்கி விடும்!
உளத்திலொளிர் தெளிவோடும் உடலில் மிகுந் துடிப்போடும்
பாழடைந்து போய்க்கிடக்கும் பரிதாப ஈழத்தை
மீளமைப்புச் செய்வதிலே வேகமுடன் நின்றழைப்பர்!
எம்தேசம் எம்மக்கள் எம்ஊர்கள் எம்கலைகள்
எம்தொழில்கள் பண்பாடு இவை மீண்டும் எழுச்சி பெறும்!
மண்மீட்கப் போராடி மண்ணேத்த வான்புக்கார்
கண்களிக்கும் ஆனந்தக் கண்ணீரில் ஆடிடுவோம்!
களப்போரில் கால்கைகள் கண்முதல்வ இழந்தோர் வான்
களித்தேத்தும் கண்கண்ட கடவுள்களாய்த்தெரிவர்!
நாங்கள் நம் விடுதலையை நாட்டிடுதல் தான் நீதி!
வேங்கைமண் விடுதலையை வேட்பதுவுந் தான்நீதி!
தற்காப்பை நமக்க்குக்கும் தமிழ்ப்புலிகள் அந்தணற்குப்
பொற்காப்புத் தரநின்ற பெரிய்ப்புலிகள் அல்லர் என்ற

மெய்ஞ்ஞானம் தமிழர்க்கு விளங்கியுள்ள தாலின்று
 வையர்மல் மறுக்காமல் மகிழ்வோடு தவகிறார்!
 விடியலுக் தில்லைவெகு நேரமினி! விரைந்துவரும்!
 பெர்டிகளுக்கும் ஊர்வலங்கள் புகழ் மால் மிகவிரைவில்!
 மலையேதான் வீழ்ந்தாலும் வானந்தான் வீழ்ந்தாலும்
 தலையே நீ சம வென்ற தளராத உறுதியுடன்
 தியாகத்தின் தாயாக தியாகிகளின் தாயாக
 தயாளப்பன் புருவாக தமிழ்மானக் கடலாக
 விளங்குகின்ற வேங்கையணிப் பெருந்தலைவன், வரலாற்றில்
 முழங்கு புகழ் மூவேந்தர் முழுப்புகழுந் தொழப் பெற்றோன்
 வெற்றி சொலும் புகழ்ப் பரணி மேதினியே பாடும் நான்
 உற்றதிதோ மிக விரைவில்! ஒலிக்கிறது பூபாளம்!

மடைமையைக் கொளுத்துவோம்!

மடைமையைக் கொளுத்துவோம் வாய்ப்பான தலையங்கம்!
 விடுதலைக்காம் போராட்டம் விண்கூவும் நேரமிது!
 உயிர்களையே ஓமனித உயிர்களையே ஆயிரமாய்த்
 தயவின்றிச் சாகடிப்போர் தள்ளாடும் வேளையிது!
 வீரமுடன் சுதந்திரத்தை வேண்டிநிற்போர் வெல்கின்ற
 நேரமிது! வேங்கைகளின் நெஞ்சுரத்தாற் போராட்டம்
 வென்றுவளர் காலமிது! வேங்கையணிப் பின்னணியில்
 நின்றுதவி ஊக்கிநிற்கும் நெஞ்சமுள்ளார் தமிழீழம்!
 ஆனாலும் தம்மனைவி அருமக்கள் மாடுகன்று
 தானேதான் சகலமுமாய் தற்குறிக ளாய்வாழும்
 மூடர்களும் பலரிங்கு! மொய்ப்பகல இவர்புத்தி
 தேடியிவர்க் கறம் உரைத்துத் தீயிடுவோம் இவர்மடைமை!
 பச்சைப் பூந் தளிர்களெலாம் பாதகரை எதிர்த்தழிய
 இச்சைப்புழுக் கிடங்குகளாய் ஈழத்தில் மூத்தவர் நாம்
 கள்ளாண்டு சீட்டாடிக் கனவான்பேர்ப் புகழாசை
 அள்ளாண்ணும் மடைமைகளை அனலிட்டுக் கொளுத்திடுவோம்!
 சொக்கரம்மான் எண்ணுகிறார் துவக்கோடே எதிரிவந்தால்
 ஓக்கலையில் தம்மைவைப்பான்! உவப்போடு கொஞ்சிடுவான்!
 சொக்காவும் தந்திடுவான்! கக்காவுங் கழுவிடுவான்!
 துக்கமின்றி வாழ்ந்திடலாம்! சொகிசந்த வாழ்வென்று!
 இதுபோலும் மடைமைகளோ ஏராளம் எம்மவருள்!
 மதிமயக்கம் தீர்த்திந்த மடைமைகளைக் கொளுத்திடுவோம்!

அரக்கரினை எம்மினத்தை அழிக்கவரும் எதிரிகளை
 இருட்டினிலே நள்ளிரவில் எதிர்த்தடிக்கக் கண்விழித்துக்
 காத்திருக்கும் பெண்புலியைக் கண்ணின்றிப் பழித்திடுவார்
 கூத்திகளைப் பகைவனுக்குக் கொடுக்கப் பெண் வளர்ப்பவர்கள்!
 இம்மடைமை மிகக்கொடிது! எரியேந்து கொளுத்திடுவோம்!
 எம்மைநாம் திருத்திட்டால் எதிரிவரும் துயர் தீரும்!
 பெண்டிர்கள் தமிழர்க்குள் பிள்ளைகளாங் கிடுகேற்றும்
 வண்டில்கள் எனுமந்த மடைமையையும் கொளுத்திடுவோம்!

நெஞ்சில் குடியிருக்கும் நினைவுகள்

காலத்தின் கோலங்கள் கணிக்காமல் அறைச்சுவர்கள்
 நாலுக்கு நடுவில் சுய நலம்வளர்ப்போர் போகட்டும்!
 நாட்டிடர்கள் நீக்குவழி நவில்கலைகள் இலக்கியங்கள்
 கூட்டவழி ஆராய்ந்து கூறுவிக்கும் நோக்குடனே
 ஆர்வமுள்ள மானமுள்ள அனைவருமே வருக என்று
 ஊர்திரட்டி விழாவெடுக்கும் உத்தமரை வாழ்த்துகிறேன்!
 “வயது வந்த வர்களுக்கு மட்டும்” எனும் திரைப்படம்போல்
 “வயதுபோன வர்க்கு மட்டும்” வாய்த்தகவி மேடையிது!
 கொந்தளிக்கும் உணர்ச்சிகளின் கூவலெழ் நியாயமில்லை!
 நொந்துதளர் குரல்களிலே நூறுபல தத்துவங்கள்
 மட்டும்தான் கனியுதிர்க்கும்! மக்களினைப் படிப்பித்துப்
 பட்டங்கள் பெறுவித்துப் பணம் நிறையச் சம்பளமாய்
 அவனுழைக்க, அவளுழைக்க ஆடியோய்ந்த பம்பரமாய்
 சிவனையென் றமர்ந்துண்டு செத்துப்போம் வரலாறே
 உலகத்து மானிடத்தின் உண்மையுண்மை வரலாறு!
 நிலைதப்பி இன்றெனிலோ நேசமகன் மண்மீட்கச்
 சென்றுவிட எஞ்சியுள்ள சிறிசுகளை வளர்ப்பதற்காய்
 கொன்று கொன்றே எதிரிபொழி குண்டுகளின் மத்தியிலும்
 ஐம்பதிலும் ஆசைவரும் அப்பாட்டின் பொருள்கடந்தே
 “ஐம்பதிலும் ஆண்மைவரும் அல்பகலாய் உழைக்க” என்றே
 சோராமல் உழைத்தியங்கும் துணிவுமிக்க தலைமுறையின்
 பேராளர் நாம்திரண்டு பேசுகவி யரங்கமிது!
 மூத்தவர்நாம் மட்டுமன்றி, முன்பெல்லாம் பூப்போல்நாம்
 காத்தவராம் கன்னியரும் கருவறையில் சேய்களுமே
 இன்றுநாம் சுவாசிக்கும் ஈழத்துக் காற்றெங்கும்
 நின்றெழுச்சி நெருப்பூட்டும் மாவீரர் மறுபிறப்பாய்க்
 கனலுகின்ற காலமிது! கல், சுவரும் துவக்குடன்போர்
 முனைசெல்லக் கூடுமினி! முன்னுரையை முடித்திங்கே
 நெஞ்சில் குடியிருக்கும் நினைவுகளாம் தலைப்பினிலே
 கொஞ்சக் கவிதைவரி கூறிவிடை பெற்றிருவேன்!
 பாளைச்சாற் றாசைகளும் பைம்பலடி ஆசைகளும்
 காளைச்சாற் றாசைகளும் கடந்தெனது கட்டையுமே

மனவீட்டுத் திண்ணையிலே வந்துகுந்திப் போனதுண்டே! ★
எனையாட்டப் பார்த்ததுண்டே! இல்லையென்று

சொல்லவில்லை
என்னைஎன் வெறிமனத்தை இடர்ப்பட்டும் வென்றாலே
மன்னவனாய் மற்றவரை வழிப்படுத்தல் கூடுமென்று
அஞ்சாத நிமிர்ந்தநடை அடைவிக்கும் என்னையென்று
நெஞ்சினிலே குடியிருக்கும் நினைவுகளும் எனக்குண்டு!

பொல்லாங்கு புரியஇங்கு போர்த்துக்கே யன்வந்தான்!
ஓல்லாந்தன் அவன்பின்னே உபத்திரவம் தரவந்தான்
பேரரசு பிரித்தானி யன்எம்மைப் பிசைந்தாண்டான்!
ஆருலகில் என்னைப்போல் அசலரக்கன் என்பதுபோல்
சிங்களவன் இன்றெம்மைத் தினங்கொன்று குவிக்கின்றான்!
இங்கெம்மை காக்கவந்த எம்மயலான் எமையழித்தான்!
இணைந்தொன்றி வாழ்வமென்றே ஏற்றசிங்க எப்படையோ
அணைத்தெம்மைக் கழுத்தறுத்தான் அடிபிடையைத்

தொடக்கிட்டான்!

சரித்திரத்தைப் பார்க்கையிலே தமிழீழம் போர்க்களமாய்
இருப்பதுவே விதியென்னும் எண்ணந்தான் எழுவதனால்
ஈழத்தில் வாழ்தமிழன் என்றென்றும் தனைக்காத்து
வாழத்தான் வேண்டுமெனில் மறப்பண்பை போர்க்குணத்தை
உக்கிரமாய் வளர்ப்பதுடன் ஊர், பள்ளி தோறுமிங்கு
தக்கஆயு தப்பயிற்சி தரவேண்டும் பிள்ளைகட்கும்!
நெஞ்சினிலே குடிகொண்டு நிற்கிறது இந்நினைவும்!
செஞ்சொற் கவிநல்கும் தேவனுக்குத் துதியாக
யாரென்ன சொன்னாலும் அறமென்று கண்டவற்றை
ஊரறியப் பாடுகின்ற ஒருதுணிவும் உண்டெனக்கு!

பூகம்ப மாய்நெஞ்சள் பொருமியிடித் தெழும்புகின்ற
தாகங்கள் கனவுகளைத் தள்ளி அவை கடந்துவென்று
கொண்டதொரு கொள்கைக்காய்க் கூர்ப்போடு போராடி!
துண்டுகளாம் வரை வதையுண் தூயஇள வேங்கையெனும்
தெய்வவழி பாடேதான் சேர்க்கும்வான் நிச்சயமாய்!
பொய்வேடப் பக்தன்நான்! “போபோ நீ வெறும்புழுவே!”
என்னும் ஒரு நினைப்பென்றன் இதயத்தில் குடிகொண்டு
என்னைமெல்ல வருத்துகின்ற இடர்தனையும் சொல்லுகிறேன்!
காலிரண்டால் நாமோடிக் காசழைத்துப் புத்திரர்க்கு
கால்மூன்றால் நாமோடிக் காசழைத்துப் பேரர்க்கு

கால்நான்கால் நாம் தவழ்ந்து காசுழைத்துப் பீட்டர்க்கு
வால்தோன்றா வானரமாய் மண்புரண்டு சேர்த்ததெல்லாம்
வான்குண்டால் அழிக்கின்ற வல்லரக்கன் தனையெதிர்க்க
ஏன்னின்னுங் கிளம்பவில்லை? எழவில்லை ஒருபுரட்சி?
என்னும் ஒரு கவலையுந்தான் என்நெஞ்சில் குடிகொண்டு
என்னைஇடர் செய்வதையும் இங்குரைக்க வேண்டுமெய்யா!
சிறுமைகண்டு பொங்குகின்ற தீரம் எம்முள் பலர்க்கின்னும்
பொறிகிளம்ப வில்லைவெறும் பூச்சாண்டி யாயுள்ளோம்!
சிறுமைகோடி புரியும்நாம் சிங்களவன் செய்சிறுமை
மறம் எதிர்த்துப் போராட மனச்சாட்சி அனுமதிக்காக்க
கேவலமே தான்தடையோ? கேள்வியதும் என்னுள்ளே
பூவினுக்குள் வண்டாகப் புரண்டின்று குடைகிறது!

கத்தியினை விழுங்கியவன் கையேந்தும் துவக்கேதான்
பித்தர்சிநீ லங்காவார் பிடிக்கின்ற துப்பாக்கி!
அறுவைச் சிகிச்சை செய்து அக்கத்தி அகற்றநிற்கும்
அறம் நாடும் வைத்தியரின் அக்கையில் கத்தியேதான்
வேங்கைகளின் கைகளிலே வீற்றிருக்கும் துப்பாக்கி!
திங்குகற்றி எதிரிக்கும் சேவைசெய்யும் துப்பாக்கி!

பிரசவிக்க வேண்டியதைப் பிரசவிக்கும் நேரத்தில்
பிரசவித்தல் தடுப்பதனால் இருபிணங்கள் பெற்றிடவே
யெரிசில்வா இரதவத்தை டாக்டர்மார் நேர்சாம் சந் ..
திரிகாமார் முயல்கின்றார்! சிந்தையிலே இந்நினைவும்
குடிகொள்ளப் பார்ப்பதனைக் கூறுகின்றேன் மறைக்காமல்!
அடிபிடிதான் அவர்நோக்கம்! ஆண்மையுடன் எதிர்கொள்வேரம்!
கட்டாயப் போர்ப்பயிற்சி காளைகன்னிக் களிப்பதுடன்
கட்டாயக் கம்பயிற்சி கண்டிப்பாய் எமக்கீந்து
தமிழீழம் எங்கணுமே சாப்பாட்டில் தன்னிறைவை
அமைவிக்கில் எம்மன்னை அடிமை விலங்கொடிக்க
அதிகநாள் தேவையில்லை! ஆம்! அந்த நினைவுந்தான்
விதையாகி என்னுள்க விதையாக முகிழ்க்கிறது!

பசுப்பட்டி, தொட்டில்மாட் டெருக்கட்டுப் பசளையினால்
விசைப்பாகப் பயிர்செழித்த தந்நாள் எம் விவசாயம்!
பசுத்தின்போர் மிகுந்தின்று பசுத்திருட்டு மலிந்தின்று
பசுப்பட்டி யடைக்கஇன்று பயந்தான்நம் விவசாயி!
செயற்கைஉரம் தனைவீசிச் செய்கின்றான் விவசாயம்!

செயற்கைஉரம் மண்வளத்தைச் சீரழித்து நோய்மலிந்து
பயிர்ச்செய்கை பாழாகிப் பலதுன்பம் அடைகின்றோம்!
துயர்வேறு யூரியா தொலைவார் அனுப்பாமல்!
களைக்கொல்லிக் காய்கறிஎங் களைக்கொல்லி ஆகிறது
இளைஞர்கள் சிறுவர்க்கும் இனங்காணற் சுரும்நோய்கள்!
நல்லாவின் எரு சலத்தால் நாசமுறும் நோய்க்கிருமி!
எல்லாக் கமங்களிலும் எருக்கட்டில் இடர்நீங்கும்!
பகச்சாதி ஒழிந்திங்கு பாலுமற்றுப் போவதுவா?
பசுத்தின்னும் பாவமிங்கு பாழ்பட்டுப் போகாதோ?

பசிதாங்க முடியாமற் பரிதவித்த மக்களிடம்
புசியுங்கள் புல்லையென்ற கொடியவனாம் பெளவனையே
பிரெஞ்சிலன்றைப் புரட்சியிலே பிடித்துவந்து தலைகொய்து
திரண்டமக்கள் ஓர்தடியில் செருகியவன் தலைதன்னை
வாயினிலே புல்திணித்தார் வலமாகக் கொண்டுசென்ற
தாயுள்ள வரலாறு தனைஓக்கும் வகையினிலே
மண்ணைத்தின் என்றெங்கள் வடக்கிற்குச் சொன்னவனை
மண்ணைக்கொள வவைத்து வளர்த்தீழ்ப் பொருண்மையினை
வாழ்வளிக்கும் ரவிதலைமைப் பொருண்மிய மேம்பாட்டவையே
வாழ்கஎன வாழ்த்துமெண்ணம் மனமுறி இனிக்கிறது!

இன்னும் எத்தனை நாட்கள்

இன்னும்எத் தனைநாட்கள் இந்தத் துயர்என்று
இன்னலிடைத் துடிக்கின்ற எந்தமிழர் நிலைபற்றி,
குடிகாரி நாட்டவரின் கொலைவெறியின் பயனாக
இடர்கோடி பட்டலையும் எந்தமிழர் நிலைபற்றி,
சிக் குறுவில் சிக்குற்றுத் திண்டாடி நிற்கின்ற
மக்கரசன் ரத்வத்தை மரமண்டைக் குணம்பற்றி,
வாருங்கள் புதைகுழிகள் வன்னியில்தான் உமக்கென்று
வீரஞ்சால் புலிமறவர் வெகுண்டுநிற்கும் நிலைபற்றி
நானொன்றும் பாசொல்லேன்! நம்கவிகள் அவை சொல்வார்!
ஏனென்றால் எனக்கென்றுஞ் சிலவுண் டியம்புதற்கு!

“இன்னும்எத் தனைநாட்கள் இருக்குநிவா ரணத்துக்கு?”
அன்னை ஒருத்தியிங்கு அழுதபடி கேட்கின்றாள்!
பிறீமாக் குயினுக்கும் குளோறோக் குயினுக்கும்
சிறீமாக் குயினின் செல்வமகள் சந்திரிக்கா
கருணைக்காய்த் தமிழனிங்கு காத்திருந்து சாகின்றான்
வரும் மருந்தென்றெதிர்பார்த்து மடிகின்றான் நோய்முற்றி!
“எப்பொழுது முதலைவந்தென் காலைப் பிடித்திழுத்து
அப்படியே கொண்டுசென்று அடிச்சேற்றில் புதைத்திடமோ?
என்றுபயங் கலக்கிடவே இறங்கி அக்க ராயன்குளம்
நின்றுதுள்ள லாட்டமிடும் நிலையின்னும் எத்தனைநாள்?
குடிதண்ணீர்க் கொருகிணறு! குளிப்பதற்கு முதலைக்குளம்!
உடுத்துணிகள் தோய்ப்பதற்கும் ஒருவிட்டார் கிணறென்று
அன்றாடம் அலைகின்ற அவலமென்று தீர்வதையா?
இன்னும்ஓர் இடம்பெயர்ந்தோர் இவ்வாறு கேட்டுள்ளார்!
நான்கடிஉய ரக்குடிசை! நாளெல்லாம் குளிந்துநின்று
கூன்விழுந்து விட்டஅண்ணன் குமரேசர் சொல்லுகிறார்
நிமிர்ந்தநடை தமிழனுக்கு நிதம்வேண்டும் என்பதற்காய்
நிமிர்ந்தவர்கள் கூடஇன்று நிற்கின்றோம் குளிந்தென்று!
கெட்டகுடிச் சிங்களத்தின் கேடுகெட்ட எறிகணையால்
வட்டெல்லாம் சரிந்தவென்றன் வளவிலுள்ள தென்னைவனம்!
அழிவிதெல்லாம் தீர்வதென்றோ? அங்கலாய்த்து நிற்கின்றார்
கிளிநொச்சி விட்டுவந்த கேசவனாம் என்நண்பர்!

நாவலர் இன்றிருந்தால்...!

தனிமரம் தோப்பா காதெனல் சரியா?
 தனிமரம் ஒன்றே சால்தோப் பானது!
 விழுதுகள் ஊன்றி விரித்துக் கிளைகள்
 பழமை புதுமைப் பைந்தமிழ் நூல்கள்
 சிவநெறி சமூகச் சீரிய ஒழுக்கம்
 தவநெறி என்பன தமிழ்நிலங் களிலே
 உயிர்பெற உருப்பெற ஒண்ணிழல் தந்தே
 அயர்வறப் படர்ந்த ஆல மரமென்றே
 அறிக ஆறு முகநா வலன்முனி!
 சிறுமதி கொண்டநம் திருட்டுத் தலைமுறை
 அன்னவர் புகழ்களைத் தன்னவர்க் காக்கச்
 சின்னத் தனங்கள் செய்திடல் துரோகம்!

வேறு

வந்தவனின் ஆங்கிலமும் வந்தவனின் மதங்களுமே
 இந்தமண்ணின் சொத்துக்களாம் இன்றமிழைச் சிவநெறியை
 விழுங்கிடுதல் கண்டுள்ளம் வெந்திட்டார் வெகுண்டெழுந்தார்
 செழுந்தமிழைக் கற்பிக்கும் சிவநெறியைக் கற்பிக்கும்,
 எமதினத்தின் முத்திரைகள் இறவாமல் காக்கின்ற
 தமிழ்ப்பள்ளி தமிழீழம் தனிலெங்கும் நிறுவிட்டார்!
 வண்ணையிலே இணுவையிலே மாதகல் புலோலியில் முக்
 கண்ணனுறை சிதம்பரத்தில் கட்டிட்டார் தமிழ்ப்பள்ளி!
 தமதன்புமாணவர்க்குத் தக்கபயிற்சிகள் தந்து
 அமிழ்தாகச் சிவநெறி செந்தமிழூட்டும் குருமாரை
 உருவாக்கி வழங்கிட்டார்! ஓங்கிய அப் பள்ளிகளை
 நரிகள் சில தம்பாட்டன் நாட்டியவை என இன்று
 மண்டபத்தில் எழுதிவைத்துக் கொண்டாடி நிற்பதனைக்
 கண்டும் எதிர்க்காத கற்றறிந்த சோத்திகளை
 நாவலனார் இன்றிருந்தால் பாவம் எனப் பரியாரோ?
 பஞ்சத்தால் ஊர்மக்கள் பதைக்கத்தன் காலத்தில்
 சுஞ்சித்தொட்டி சந்திதொறும் கட்டிக்கஞ்சி நிரப்பிட்ட
 நெஞ்சினிய நாவலனார் நெடும்போரால் பசிப்போர்க்கு
 கொஞ்சமேனும் இரங்காளம் கொடுமைகண்டு சிரியாரோ?

கல்லிதயச் சிங்களவன் காசினிக்குத் தன்னைமிக
நல்லவன் போற் காட்டுகின்ற நரிநோக்குடன் எங்கள்
நல்லூரான் கோவில்மேல் நறிய மலர் பொழிகையிலே
பொல்லா அவ் வானூர்தி பொசுங்கி விழக் கணையேவா
எங்களினை நாவலனார் ஏளனமாய்ச் சிரியாரோ?
தங்கமயில் வாகணனைச் சகித்தருள வேண்டாரோ?
“நான்பிரமச் சரியத்தின் நலம்பேணித் தமிழ் சைவம்
வான்புகழ்ச் செழிப்பித்த வழியினிலே புலிகளின்று
ஊன்பொழுது உயிர் பொருளை உவந்தீந்து மண்காக்க,
தேன்பொந்துத் தமிழ்முத்த தீங்கலை பண் புகள் காக்கக்
களமாடிக் களைக்கின்றார்! களமாடும் களைப்பாற்றி
வளமெல்லாம் வழங்காத நீங்களும் தான் மனிதர்களா?
என்றேசி நாவலனார் இகழ்ந்தெம்மைச் சிரிக்காரோ?
இன்னும் நீர் உறங்குவதா எனச்சீறிச் சிரிக்காரோ?

வேறு

இந்தச் சரீரம் எமக்குக் கிடைத்தது
எந்தை கடவுளை என்றுமே வணங்கிச்
செத்திடல் தவிர்த்து முத்திபெற் றிடவே!
என்ற அந் நாவலன் இன்றிருப் பானேல்
இந்தச் சரீரம் எமக்குக் கிடைத்தது
மந்தை போல வயிற்றை நிரப்பவும்
மண்பெண் பொன்னில் மயங்கிக் கிடக்கவும்
பெட்டிசன் அடிக்கவும் முட்டிகள் உருட்டவும்
படம்பல பார்க்கவும் பைப்பல்கள் அடிக்கவும்
குடும்பங்கள் குலைக்கவும் குவிக்கவும் பணமென்று
வாழ்ந்திடும் நமையின்று வந்தந்த நாவலர்
ஆழ்ந்தறி வாரெனில் ஐயையோ அருமையாய்
வாய்த்தநல் மானிடப் பிறப்பிது தொலைந்தது!
பேய்க்குல மென்றெமைப் பின்னே சிரிக்காரோ?

வேறு

நாட்டுக்கு நாடெழுத்து நடைகள் முரண்படுதல்
கேட்டுக்கு வழி! தமிழும் கிளைமொழிகளாய்ச் சிதையும்
என்றறிந்தே எல்லோரும் இனிதுபுரி வசனநடை
அன்றைக்கே நாவலனார் ஆக்கிவழி காட்டிவைத்தார்!
கொச்சையிலே உரையாடல் கொடுத்தால் தான் இலக்கியங்கள்
உச்சமுற வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சியினைப் பட்டறிவாய்!
எனுமின்றை எழுத்தாளர் கற்றுக்குட்டித் தனத்தைச்

சினமேறிச் சிரிக்காரோ சிற்றினமாய்ச் சிற்றினமாய்க்
 குறுகிப்போய் எதிரிகளால் குட்டுண்டு தமிழினமே
 இறப்போ கிறதென்றும் ஏங்கிக் கலங்காரோ?
 பாலேற்று நெய்யேற்றுத் தயிரேற்று சலம், சாணி
 யாலேற்றம் எய்துதளி அவை ஏற்கச் சிவன் வாழ்த்தும்
 தெய்வீகப் பசுக்களினைத் தின்பதற்காய்க் கொல்கின்ற
 ஐயோ வெம் பாதகராய் ஆகிட்டோம் சைவரென்று
 “கடவுட்பசு தின்பவரே கடவுளையே தின்போர் நீர்!
 அடபாவிச் சைவர்களே அழிந்தே போங்கள்” என்று
 ஊழித்தீ உக்கிரத்தை ஒள் விழிகளில் ஏற்றி
 ஏழுலகும் எரிமுள எமைப்பார்த்துச் சிரியாரோ?
 ஏட்டுருவில் கிடந்தழிந்த எத்தனையோ நூல்களினை
 வீட்டுக்கு வீடலைந்து வேண்டி அன்பாய் வாங்கி வந்து
 ஆராய்ந்து பிழை நீக்கி அழகழகாய் அச்சிட்டுப்
 பாரேந்திக் கற்றுயரப் பரிந்தனித்த நாவலர்தாம்
 இன்றந்த நூல்களினை எலிகடிக்க விட்டுவிட்டு
 அன்று முளைத் தன்றழியும் அசல்காளான் குப்பைகளை,
 நதியாவின் கட்டழகை நக்மாவின மினுக்கழகை
 சுதியாகக் காட்டுகின்ற சொக்குப்படச் சஞ்சிகைகள்
 ராணிக்கமி சுக்கதைகள் ரமணிசந்தி ரன்களினை,
 ராணி - சொக்குக் குமரி அந்த டயனாவின் லீலைகளை
 வாசித்து மனம்தேரம் மண்ணாக்கி நாள்போக்கும்
 நீசராய் நாம்வாழல் நேரில்வந்து பார்ப்பாரேல்
 நாவலர்தாம் நமைப்பார்த்து நகைக்காரோ? வருந்தாரோ?
 பாவம்இவர் பிறப்பெல்லாம் பாழ் என்றுஞ் சிரியாரோ?

வள்ளுவங் காட்டும் வாழ்வுநெறி

எல்லாக் காலத்துக்கும் ஏற்றதொரு வாழ்வுநெறி
எல்லா நாட்டுக்கும் ஏற்றதொரு வாழ்வுநெறி
நிறைந்திருப்ப தாலன்றோ நீளிரண்டா யிரமாண்டாய்
சிறந்த அறம் குறளென்று தேசமெலாம் போற்றுவன!
மொழிபெயர்த்து இக்குறளை முழுஉலகும் படிக்கிறது!
ஒளிதிறந் திம்மையம்மை உலகில்நாம் இன்பமுற
வழிகள்பல மணிவழிகள் வழங்குவது குறளமுதம்,
தெளிவாய்ச் சிலவிளக்கிச் சிந்தைகுளிர்ந் திருவேன்நான்!
“கல்வி முதல்நோக்கம் கடவுளுண்மை தெளிந்திடலே!
வில்வமென ஈசன் விரைகழற்கே வீழுமனம்
எய்தலே - இவ்வுலகம் ஏத்திப்பின் தொடர!” என்று
தெய்வநம் பிக்கைகடவுள்வாழ்த்தினிலே செப்புகிறார்!
ஏழைகளுக் கொன்றை இரங்கினமனம் ஈயாதார்
தோளை முறித்தவனே சொத்தள்ள விடுவதனை
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கென்று குத்தியுள்ளார்!
அந்நியன் அரசபடை அட்டுழி யத்தாலே
தன்சுற்றம் வீடீர் தமையிழந்து வந்தவற்கு
ஒன்றியார் கொழும்புயாழ் ஓடிடுவார் சொத்தோடு!
தின்றுதிரி உதிரிகளால் தீப்படையால் திருடர்களால்
உதைபட்டுச் சொத்திழக்கும் ஒருமடைமை - எமக்கேநாம்
சிதையடுக்கி அதிலேறிச் செத்தொழியும் மடைமையன்றோ?
இனங்காக்க வரியீயார்! இவர்வவுனி யாகொழும்பில்
இனங்கொல்ல வரியீவார் - இவர்தொப்பி இக்குறளே!

கடவுள்நம் பிக்கையுடன் கணமோயா நல்லூக்கம்
திடமூட்டும் வெற்றியினைச் சேர்க்கும்! விதியினையே
வென்றிடலாம் என்பதனை வெற்றியிடு வாழ்நெறியாய்
அன்றமக் கறிவிக்க அப்புலவன் யாத்தகுறள்
ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழா துஞற்றுபவர் தானறிக! இன்னும்

தெய்வத்தா லாகாதெனினும் முயற்சிதன்
 மெய்வருந்தக் கூலி தருமென்றும் விண்டுரைத்தார்!
 செத்தும் - தாம் செத்தும் தேசத்தை மீட்கின்ற
 யுத்தம் தண்ணில்லை! எங்களுயிர்ப் புலிமறவர்
 இத்தளரா உறுதியுடன் இன்றுவரை மோதுகிறார்!
 சத்தியத்தின் வெற்றிக்குத் தகுசான்றாய் இவர்வெல்வார்!
 நாமெல்லோ ரும்ஊன்றாய் நன்குணர்ந்திப் போர்ந்தி
 சாமீதா வெற்றியெனும் வரைவெற்றி தாமதிக்கும்!
 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
 தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றும் இல்லறத்தை
 அறநெறியில் ஆற்றிச் சமூகமேம் பாட்டோடு
 இறைகதியை எய்தலையும் எட்டமுடி யும்என்றார்!

இன்பங்கள் துயக்கஅன்றே இம்மண்நாம் வந்துளது!
 துன்பங்கள் துயரங்கள் மயமான வாழ்க்கையிது!
 தவமாற்றிப் பரிசுத்தஞ் சால்ஆன்மா ஆகிடவும்
 சிவமுத்தி அடைந்தின்பம் திளைக்கவுமே இப்பிறவி!
 இப்பிறப்பை இடைவயது மரணத்தால் இழக்காமல்
 தப்பிடவும் வள்ளுவனார் சாற்றியுள்ளார் வெற்றிநெறி!
 நோற்றால் - அதுதான் நோதுன்பம் தாம்சகித்து
 ஏற்றின்னல் நல்ல எவ்வுயிர்க்கும் புரியாமல்
 நோற்றால்உக் கிரமாக நுனிதாக மரணத்தைத்
 தோற்றோட வைத்திடலாம்! சொல்லுகிறார் குறளிலிதோ
 கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும் நோற்றலின்
 ஆற்றல் தலைப்பட்ட வர்க்கென்றே! அசல் உண்மை!
 இறைவன் மெய்த்தாள்கள் பிடித்த பிடியினிலே
 உறுதிங்குள் சேய்கள் உயிர்காத்த நான்சாட்சி!

மூவாயிரத்தளிர் முகிழ்ப்பதும சும்பயதும்

மூவாயிரத்தின் முதலாண்டின் முதல் நாளைப்
பூவா யிரந்தூவிப் புகழ்ந்தேத்தி வரவேற்போம்!
ஈராயி ரமாண்டின் இறுதிநாள் நேற்றையினை
நீராடக் கண்கள் நெஞ்சார வாழ்த்திடுவோம்!
அந்நியர் அயலவரால் ஆண்டு பலவாகச்
சின்னபின்னப் பட்டுச் சிதறுண்டு சீரழிந்த
துன்ப வரலாற்றின் சுவடுகள் துடைத்தெறிந்து
முன்பென்று மில்லாத மொய்ப்பு முனைப்போடு
ஈழத் தமிழர் நாம் ஏறுகளாய் வேங்கைகளாய்
தோளைப் புடைத்துத் துணிந்தெழும்ப வைத்தாய் நீ!
ஓயாத அலை மூன்றாய் உக்கிரச் சுழல்காற்றாய்!
தியாய்த் திரண்டெழுந்து சிங்களத்து மண் கொள்ளைப்
பெரும்படையின் அரக்கப் பிடியிருந்து மண்மீட்க
நரம்புகளில் புலிவீரம் நதிபாயச் செய்தாய் நீ!
இரண்டாயிரம் உன் இறுதித் திருநாட்கள்
அருங்கருணைவாழ்த்தி அடியேத்தி விடைதந்தோம்!
வெந்து வெந்து வீடீர்கள் வீதிகளில் அகதிகளாய்
நொந்தலைந்து துன்பங்கள் நூறுபட்ட தமிழர் நாம்!
தேசத்தின் பெரும் பகுதி சிங்களரின் பிடிக்குள்ளே
நாசமுற்றும் நாளாந்தம், நம்பிக்கை தளராமல்
இழப்பினிலே கலங்குகின்ற இன்னல் எதிர் நீந்தி
முழக்கி யெழுந்தெதிரி மூக்குடைத்து விரட்டியின்று
வெற்றிமழை பொழிந்தீழும் மீட்கின்ற வேளையிலே
முற்று முழுதான மூன்றாமாயிரத்தினது
முதல்வருட மாக இன்று முகிழ்க்கின்ற புத்தாண்டே!
மதிபன்னி ரூறின் வாசல் திறப்பவளே!
பங்கு பங்காய் இருளகன்று பரவு சுதந் திரஒளியை
இங்கெம்மண் மீதில் எல்லைவரை பாயவைக்கும்
பொறுப்புணர்ச்சி கொண்டவளாய்ப் பூத்துவா புத்தாண்டே!
சிறுத்தினம் தமைவதைத்துப் பேரினங்கள் தின்பதனை

ஓறுக்குமொரு போக்குலகில் உயிர்த்தெழுதல் ஓர்ந்திடுக!
 மறுக்காதே புத்துலக வரலாற்றுச் செய்திகளை!
 கிழக்குத் தீமோரின் கிளர் வெற்றி நினைந்திடுக!
 விழிப்படைந்த கொசோவா விடுதலையைக் கேட்டறிக!
 மூவாயிரத்தின் முதலாண்டே! முன்னர் இரு
 மூவாயிரமாண்டு மூத்தகுடித் தமிழர்நாம்
 இடையில் இழிந்தழிந் தேதிலிகள் ஆகிட்டோம்!
 படகுகளில் ஏற்றி விரட்டிடவே பட்டிங்கு
 வந்தவர்கள் பெரும் பான்மை வாழ்நாமோ சிறுபான்மை!
 இந்நிலையில் மிதிபடும் எம் இடரகற்றுஞ் சூரியனாய்
 மாண்டவரை உயிர்ப்பிக்கும் மாமருந்தாய் அறம் வீரம்
 பூண்ட புலிப் படைத்தலைவன் புனிதன் பிர பாகரனின்
 தலைமையிலே மண்மீட்கச் சமராகும் நாம்வெல்லல்
 உலகறிந்த நீதி! இதை உலுப்பிட நீ எண்ணிவிடேல்!
 வல்லவற்கு வல்லவனிவ் வையகத்தில் உள்ள கதை
 சொல்லுவார் நம் மூத்தோர்! சொல்லுகிறார் புலிகளின்று!
 நானுண்டென் வீடுண்டென் றெண்ணாமல் நாம் தமிழர்
 மானங்கொண்டெழுந்ததனால் வரலாறு படைக்கின்றோம்!
 நாமுண்டெம் நாடுண்டு நம்மயலான் மண்புகுந்து
 ஓ! மண்டை உடைபடுதல் ஒண்ணா தெனவுணர்ந்து
 ஆக்கிரமிப்பாளர் அகன்றா லெம் மண்விட்டு,
 பூக்கும் புத்தாயிரமே பொலிவுறுவாய் இத்தீவில்!
 இன்னுந் திருந்தாமல் இனியும் அகலாமல்
 இன்னல் புரிந்தாரேல் இவர் மேனி இரத்தத்தால்
 மூவாயிரமாண்டுன் முகமெங்குஞ் செம்புள்ளி
 மேவாமற் போகாது! விருதுக்காய்ப் போராடும்
 வீண்செயலா எங்களிந்த விடுதலைப்போர்? இல்லையில்லை!
 ஆண்டாண்டாய் அணுவணுவாய் அழிக்கின்ற துயருக்கு
 முடிவொன்று வேண்டு மின்று! முடிந்தால் நாம் வெல்கின்றோம்!
 முடியாதேல் முற்றாக முடிந்தே துயர் முடிப்போம்!
 செவ்விந்தியத் தலைவன் செப்பியதை நினைவில் கொள்!
 இவ்வழியே - போர்வழியே எமைக்காக்க உள்ளவழி!
 என்றானே புத்தாண்டே எம்கதையும் இக்கதைதான்!
 வென்றாலும் வென்றவர் நாம் தோற்றாலும் வென்றோம் நாம்!
 மூவாயிரம்... இல்லை மூவாயிரத்தின் முதல்
 பாவாண்டே கூறிடுக ஒருவாக்கு! பரிணமிக்கும்
 ஓரா யிரமாண்டில் உதித்த அந்த முதற் குழந்தை

யாரென்று கண்டறிந்தே அளிப்பாயே பரிசு! அதுபோல்
 மூவாயிரமாண்டில் முதலுதித்த புதுநாடே
 வாவாவென் நீழத்தை வாழ்த்துமெழில் செய்வாயோ?
 எங்கெங்கும் அமைதிநிலை எங்கெங்கும் அறமலர்ச்சி
 எங்கெங்கும் பிணியின்மை எங்கெங்கும் குறையின்மை
 பொங்கும் ஆண்டாயிரத்தைப் பூமிக்குத் தரவந்த
 மங்களமாய் வருகவென் வாழ்த்தி நின்றாள் ஈழத்தாய்!
 புத்தெழுச்சி பூத்த தமிழ்ப் புலியுகத்தின் பூபாளம்
 சத்திழந்தேன் பாடிநின்றல் சரியில்லை! துடிப்பாரும்
 காளைக் கவிநால்வர் காலம்வேண் டுயிர்க்கவிதை
 தோளுயரப் பாடிடுவர்! சுவைத்துச் சொக்கிடுவீரே!

தீ சுமந்த தியாக வேள்வியிலே

பூ சுமந்து சாய்கின்ற பூங்காவாய் வாழ்ந்த இனம்
 தீ சுமந்து வேகுமொரு தீங்கிலின்று நிற்கின்றோம்!
 இரும்புக்கை ஒன்றெங்கள் குரல்வளையை இறுக்குவதால்
 வருந்தி நின்று மல்லாடும் வரலாற்றுக் கடமையிந்நாம்!
 நாம் தேடிக் கொண்டதன்று நமைத்தேடி வந்தயுத்தம்
 பாம்பாட்டி நம்மையிங்கு பலதுன்பம் தருகிறது!
 சொந்தமண்ணை விட்டோடும் துயரந் தனைதடுக்கச்
 சொந்தவீடு விட்டழிச் சூழலுக்குள் அலைகின்றோம்!
 வேலிவெட்டி உட்புகுந்து வெறியாடும் அந்நியனின்
 காலவெட்டிச் சாய்க்கின்ற களவேள்வித் தீசுமந்தோம்!
 அழுதும்தன் பிள்ளையினை அவளேதான் பெறவேண்டும்!
 அழுதபிள்ளை தான்பாலை அருந்துகின்ற பேறுபெறும்!
 அழுதமுதும் அலைந்தலைந்தும் அனல்சுமந்து போராடி
 தளர்வறியா உறுதியுடன் தலைநிமிர்ந்து போராடித்
 தீ சுமந்த தியாகவேள்விச் செங்களங்கள் படைக்கின்றோம்!
 நோசுமந்தும் வென்றுவிடும் நோக்குடன்போ ராடுகிறோம்!
 எதிர்காலக் கனவுகளை எத்தனையோ ஆயிரமாய்
 விதைவிதைத்துக் காத்தவர்நாம்! வெம்பகைவன் கொடுமை

யினால்

அதையெல்லாம் மறந்திட்டோம்! அக்கிரமம் தனையொழிக்கும்
 விதிசெய்தல் இலட்சியமாய் வெங்களங்கள் ஆடுகின்றோம்!
 நான்பெற்றால் தான்மகனா? நாடிதனை வாழவைக்கத்
 தான்துவக்கை ஏந்துபுலித் தனையரெல்லாம் என்புதல்வர்!
 போர்க்களத்தில் புண்பட்ட புலிக்கீவேன் என் ரத்தம்
 மூர்க்கரள்ளிப் போகுமுன்னம் முழுச்சொத்தும் போர்க்கீவேன்!
 வென்றீழும் விடிந்திடுமுன் வீழவும்நான் அஞ்சவில்லை!
 என்றெழுந்து நிற்பரெனில் ஈழமக்கள் தோற்றிடவோ?
 படுகொலைகள் ஊரெரிப்பு பாலியல் வன்முறை முதலாம்
 கொடுமைகளால் தெற்கீழக் குடியழித்த அதிரடியாம்
 படைக்கூட்டம் வடபுலமும் பாலைசுடு காடாக்கும்
 நடைமுறையில் முனைந்துளது நாம் இனியும் உறங்குவதா?
 சாவுகளின் மத்தியிலும் தெற்கீழத் தமிழரங்கு

கோவிலன்ன நெஞ்சுகளில் கொப்பளிக்கும் ஆவேசத்
 தீ சுமந்து போராடித் தீயர்ப்படை விரட்டுகிறார்!
 நீ மட்டும் தமிழனென்ற நிலைமாறிச் சாவதுவா?
 வாதமிழா வடக்கினிலும் மறப்புலிகள் அணிசேர்வோம்!
 பேதமின்றிக் கிழவர்முதல் பிஞ்சுகள்பெண் பிரசுகளும்
 அடிபட்டே சாவம் எனும் அச்சபதம் எடுத்திடுவோம்!
 வெடிகுண்டுத் தீசுமந்து வெறியர்முகாம் நொறுக்கிடுவோம்
 சந்ததிமண் காக்கும்பிற சந்ததிகள் காக்கும்நம்
 இந்தவிடு தலைப்போரில் இறுதிவெற்றி எங்களுக்கே!
 தர்மப்போர் எங்கள் போர்! சந்தேகம் சற்றுமில்லை!
 கர்மப்போர்க் காதையரைக் கதிகலக்கி விரட்டிடுவோம்
 தர்மம்தான் வெல்லுவது சரித்திரம் இந் நாள்வரையும்!
 சர்வதேச உண்மையிது! தமிழ்மண்தீ நூர்க்கின்ற
 இந்தப்போர் இறுதிப்போர்! இணைந்தே எழுதமிழா
 வெந்துயரத் தீ சுமந்தும் வெற்றிபெறல் நிச்சயம்வா!

தாகந் தணித்தெமது தங்கத் தமிழீழம் - ஆகும்அப் போதினிலே!

தாகந் தணித்தெமது
தங்கத் தமிழீழம்
ஆகும்அப் போதினிலே - இருள்
போகும் அப் போதினிலே
வேகம் வெறிகளன்று
வேங்கைப் படைபுரிந்த
யாகம் நினைத்திடுவோம் - அவர்
ஈகம் தனைத் தொழுவோம்!

சுதந்திரப் புதையலினைத்
தோண்டி எடுப்பதற்கு
இதஞ்செய்து பலியானவர் - இங்கு
வதையுண்டு சிலையானவர்
பதந்தொழும் பணியாக
பகைவர்கள் பொழிகுண்டில்
சிதைந்தவை தமை மீட்குவோம் - ஈழம்
முதல்நிலை நாடாக்குவோம்!

வேறு

தமிழீழத் தனிநாடு தமிழர்க்கோர் நாடு
அமைவாகும் நாளிங்கும் அண்மல்கண்கூடு!
தமிழீழத் தனிநாடு சமைவாகும்போது
எமதின்கை முழுதாக இல்லாமல் போகும்!

பீடாரும் அவ்வாழ்வு பிறத்தற்குக் காலாய்
ஓடாக உழைத்தெண்ணில் உயிரீந்த வேங்கை
ஈடேதும் இல்லாத தியாகத்தை ரத்தக்
காடாக நெஞ்சங்கள் கசிந்து துதிப்போம்!

கல்லென்று முள்ளென்று கனலென்று பாரார்
கொல்கின்ற பசி தாகம் கொடுநோய்க்கும் அஞ்சார்
அல்லென்ன பகலென்ன அலைந்தெங்கள் மண்ணில்
பல்லாயி ரம்வீரர் பலியாகி ஈற்றில்!

அடிமைகள் நம்வாழ்வில் ஆனந்தம் தந்தார்
 கொடியர்நம் மண்விட்டுக் குலைந்தோட வைத்தார்
 அடிபட்டும் வதைபட்டும் அழிந்திட்ட புலிகள்
 அடிதொட்டுத் தொழவேண்டும் அனைவோரும் நாங்கள்!

தேசிய கீதம்போல் கீதங்கள் யாவும்
 மாசோட வந்திட்ட மாவீரர் கதைகள்
 தேசாரச் சொல்கின்ற கீதங்க ளாயே
 ஆசார மாய்த்தினமும் ஆர்த்தோங்க வேண்டும்!

கொத்தடிமை நம்நிலையைக் குழியுள் புதைக்க
 செத்ததமிழ் வேங்கைகளின் தியாக வரலாற்றைப்
 புத்தகங்க ளாயெழுதிப் புதியதலை முறைகள்
 மெத்தவிரும் பிப்பயில வேண்டியன செய்வோம்!

புதிதாகக் கண்டறியும் நுட்பங்க ளிற்கும்
 இதமாக மாவீரர் பெயர்கூட்ட வேண்டும்!
 புதியபல தொழிற்கூடம் புதியகழ கங்கள்
 எதுவுமிவர் நாமமே ஏந்தியெழ வேண்டும்!

பன்னூறு பன்னூறு பண்பாளர் மாண்டு
 இந்நாளில் பூத்துள்ள தமிழீழ வெற்றி
 பொன்னாசையாற் காட்டிக் கொடுத்துப் பொசுக்கும்
 அந்நாசம் புரியாமை அவர்த்தொழுத லாகும்!

கட்டிளமை யாம் வசந்தக் கனவுகளை மறந்து
 முட்டியுளம் மோதியெழும் ஆசைகளைத் துறந்து
 பட்டிடர்கள் பலநூறு படைத்தீந்தார் ஈழம்!
 கட்டியிதை எழுப்பலவர் கால்தொழுத லாகும்!

மண்மீட்புப் போர்பற்றி மறைந்திருந்து கொண்டு
 கண்மூடிச் சொட்டைசொறி கதைத்தோர் திருந்தி
 விண்போற்றும் மாவீரர் வீட்டார்தம் நெஞ்சை
 புண்செய்தம் பிழையெண்ணிப் புலம்பிடுதல் வேண்டும்!

கருணைக் கரங்கள்

குருத்துவம் என்பது கொடுப்பது ஞானம்!
 மருத்துவம் என்பது தடுப்பது மரணம்!
 பொருள்பணம் நோக்காய்ப் புரிதொழில் அன்றிவை!
 அருட்பணி கள்ளன அகிலமே ஏத்தல்
 அறிவோம் அனைவரும்! அப்பணி புரிவோர்
 நிறைசபை யிதிலே நிகழ்த்தவோர் நிகழ்ச்சி
 புண்ணியம் வேண்டும்! புண்ணியர் தாம்நாம்!
 ஏனையோர் வாழத் தானுயிர் பலிபோம்
 போராளி ஒருவனா? பொலிந்தபல் லாயிரம்!
 போரால் காயம் புண்படும் அவர்தம்
 நீங்குயிர் மீட்டு நிமிர்த்தி விடுவதால்
 ஈங்குபல் லாயிரம் ஈழ மக்களை
 மறைமுக மாக வாழ்வீந்து காக்கும்
 இறைபணி யோடும் இங்குறும் ஏழைகள்
 பிணியும் தீர்க்கும் பணியில் ஓங்கும்
 வந்தனைக் குரிய சிந்தனைச் செல்வன்
 மருத்துவக் கல்லூரி வணக்கத்துக் குரிய
 திருக்கோவில் ஓக்கும்! சிங்கள அரசின்
 மருந்துத் தடைகள் வழிசெல்கைத் தடைகள்
 பொருண்மியத் தடைகள் புத்தகத் தடைகள்
 அனைத்தையுங் கடந்தே ஆக்கஊக் கத்துடன்
 நினைப்பினில் தெளிவுடன் நெஞ்சினில் வலிவுடன்
 மருத்துவம் படித்து வல்லமை வளர்த்து
 செருக்களஞ் சென்று தீயுமிழ் போரினில்
 புண்படு புலியின் அண்ணனாய் அன்னையாய்
 சிகிச்சை வழங்கிச் செல்லுயிர் மீட்டு,
 தகுந்த காப்பிடம் தவிப்புடன் அனுப்பி,
 குருதி ஏற்றிக் கொடுத்து முழுப்பலம்
 செருமுனை மீண்டும் செல்ல, சென்று
 சளையா வலுவுடன் களமாட வைத்து,
 கடற்சமர் களிலுமே படகினில் வைத்தே

புண்படும் புலிகட்குப் பண்ணிச் சிகிச்சை
 தமிழீழப் போரினை இமையாமல் நடத்தும்
 கரங்கள் உங்கள் கருணைக் கரங்கள்!
 சண்டைக் களங்களில் சன்னல் பின்னலாய்
 குண்டுகள் பொழியவுங் குலையா துழைத்துப்
 புண்ணுற்று வீழும் புலியுயிர் காக்கப்போய்
 விண்ணுற்ற மருத்துவ வேங்கைகள் எத்தனை?
 கொடுநோ யோடும் விடுதலைப் பற்றால்
 தயக்கம் கடந்து இயக்கஞ் சேர்ந்து
 மருத்துவப் பிரிவிதன் வைத்தியத் தாலே
 வருந்துநோய் தீர்ந்த வரத்தினர் எத்தனை?
 களத்தில் வீழ்ந்தால் கவனமாய்த் தூக்கி
 வளர்த்திச் சிகிச்சை வழங்கிக் காப்பர்
 என்ற துணிவுடன் இயக்கஞ் சேர்ந்தவர்
 ஒன்றா இரண்டா ஓ பல ஆயிரம்!
 வரிப் புலிக் கோட்டைகள் வடக்கு கிழக்கிற்கு
 மருந்துறுப்பாமல் பெருந்தொகைப் புலிகளைக்
 காயப் படுத்துவோம்! கட்ட மருந்தின்றிப்
 பாயில் கிடந்து பற்பல நூறாய்ப்
 புலிகள் ஒழிவர்! போர்வெல் வோமென்னும்
 மலடர் புத்தியின் வஞ்சகத் திட்டம்
 பொடிபட எங்கள் புத்திகூர் தலைவன்
 தொடங்கிய மருத்துவப் பிரிவின் சோர்விலா
 உழைப்பால் இன்றெம் முரிமைப்போர் வீரர்
 சளைப்பின்றிச் சன்னதம் புரிகிறார் களங்களில்!
 போராளி மட்டுமா? ஊரார் களுமே
 புலிமருத் துவரின் சலியாப் பணியால்
 உடல்நலம் உளநலம் திடமுற மீள்கிறார்!
 காயப் பட்டுக் களம்வீழும் புலிக்குத்
 தாயைப் போலத் தகும்முதல் உதவி
 தளத்தில் மருத்துவம் சத்திர சிகிச்சை
 இழப்பை ஈடுசெய் யிரத்தம் ஏற்றல்
 சத்துண வோடு சுத்தச் சூழல்
 பரிவு, பாசமாய்ப் பராமரிப் புக்கள்
 தரும்மருத் துவர்கள் தாதிகள் பலரை
 நல்கிநிற் கும்இந்தக் கல்லூரி வாழி!

நீ ஓடும்வரை நாம் ஓயோம்!

ஓயாத அலைமூன்று ஓ அனலாய்த் தீமூண்டு
 பேயாக முனியாகப் பிய்த்தெறிய ஓடுகின்ற
 சிங்களத்துப் பெரும்படையே செந்தமிழர் தேசத்தில்
 எங்களுக்கு வேலையென்ன என்றெண்ணத் தவறியதா ,
 அயல்வீட்டான் அரிசியினை உப்பைமீன் கடல்வளத்தைப்
 பயமின்றிப் பரம்பரையாய்ப் பறித்துண்ட ருசியாலே
 வந்திருந்தாய் எம்மண்ணில்! வதைத்தெடுத்தாய் எம்மினத்தை!
 நொந்துநொந்து போராடி நூறுதுயர் பட்டினம்
 இன்றெழுந்து நிற்கிறது எரியேந்தி! ஆயிரமாய்க்
 கொன்றுகொன்று நீகுவித்தும் குலையாத தமிழினத்தின்
 நெஞ்சிலெழு நெருப்புந்தான் ஓயாத அலைகளிங்கு!
 பஞ்சங்கள் பசிகளினால் பற்றியெரி ஏழைகுடற்
 பூகம்ப நெருப்புந்தான் பூத்தஓயா அலைகளின்று!
 தீகொண்டு நீயெரித்த தேசத்து வயல்வெளிகள்
 குண்டுமழை யாலேநீ குலைத்தஎங்கள் நகர், ஊர்கள்
 கொண்ட அனல் மூச்சுந்தான் குமுறுமிந்த நெருப்பலைகள்!
 முடக்கிடவோ கடற்புலியை முல்லையெழிற் கடற்கரையைப்
 பிடித்திடவோ ஒட்டுசுட்டான் பெருந்தளத்தில் காத்திருந்தாய்?
 பட்டினிபோட் டெம்மையிங்கு பணியவைக்க லாமென்று
 திட்டமா போட்டாய்நீ? சிங்களவன் முழுத்தீவாய்
 இந்திரசா லம்புரிய எத்தனைசூழ்ச் சிகள்செய்தாய்?
 தந்திரமாய் உலகிற்குச் சமாதானத் துக்கான
 யுத்தமிது வெனக்காட்டி ஊர்க்கொள்ளை உயிர்க்கொலைகள்
 எத்தனைநீ செய்திட்டாய்? எல்லாஅப் பழிப்பயனும்
 ஒன்றுதிரண் டின்றுன்னை ஓடோட அடிக்கிறவே!
 இன்றொட்டு சுட்டான் நெங்கேணி எங்கே? கரிப்
 பட்டமுறிப்புக் கனகராயன் குளமும்
 மட்டுமா, ஒலுமடு வலியபுளி யங்குளமும்விட்
 டோமந்தை மட்டும் ஓடிக் களைத்தவனே
 நாமெங்கள் தமிழ்மண்ணை நமதாக்கும் வரைஓயோம்!
 மதவாச்சி கடந்தோடு! வடக்குக் கிழக்குறவு
 சிதைக்கநீ அமைத்திட்ட சிங்களக் குடியேற்றம்
 தன்னை விடுத்தோடு! தமிழீழ மண்ணினியும்
 உன்னைச் சுமந்திருக்க ஒருபோதும் விரும்பாது!

General and Special

...

...

பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்
விழுதெறிந்து நிற்கும் கவிதாவிருட்சம்.
மரபின் வேரையும்
புதிதின் தேவையுமுணர்ந்த
இரண்டு பொழுதுகள் புணரும்
சந்தியாகாலம்.
கடலும் நதிகளும் கலக்கும்
திரிவேணி சங்கமம்.
ஜீவிதத்தின் சுமைகள் குறைத்த
தேவி உபாசகர்.
ஆணாக வந்துறையும் ஆண்டாள்.
இறைவனை மானுடத்தின் ஒளியாக
விடுதலையின் வடிவாக ஆராதிப்பவர்.
மரபுக் கவிதையின் மகாரதரான
இந்தத் துரோணருக்கு
அர்ச்சுனர்கள் அதிகம்
ஏகலைவர்கள் ஏராளம்.
ஆயினும் கட்டைவிரல் கேளாத கவிக்குரு.

■ புதுவை இரத்தினதுரை